

Громада Нью-Йорку вшанувала Патріярха Йосифа

Нью-Йорк, Н.Й. (М.Г.). — Заходами Управи Відділу Українського Патріархального Товариства у неділю, 6-го березня ц.р., тут у залі Українського Народного Дому, відбулися Святісхні сходи з нагоди 20-річчя визволення з каторги на волю і 91-річчя життя Патріярха Йосифа.

Сходина відкрила і привітала учасників (біля 300 осіб) імпрезова референта Наталя Соневицька.

У мистецькій частині виступив церковний хор ім. Митрополита Андрея, що кожної неділі співає у церкві св. Юра на дванадцятій під дирекцію відомого соліста Метрополітального опери Андрія Добрянського. Хор розпочав програму "Молитвою за Патріярха" І. Недільського, а після цього виконав "Царю небесний" — Михайла Вербицького. З головної стіни символічно глядів Патріярх Йосиф, перед портретом якого стояла ваза з квітами. На такому тлі слова поезії Богдана Стефанишина п. н. "Двадцять років на волі" у виконанні члена Студії Мистецького Слова під керівництвом Лідії Крушельницької Ореста Кебала прозвучали переконливо й зворушливо.

Знову ж цей сам хор ім. Митрополита Андрея виконав "Коли втомлені" І. Недільського, "Отче наш" В. Безборавайного, у якому сольо виконала Зірка Дерлиця. Мистецьку частину закінчено історичною українською релігійною пісню про Покаявськ Божу Матір "Ой зійшла зоря" у музичній обробці М. Леонтовича. Тут сольо співали Андрій Добрянський і Оксана Качарай.

На такому мистецько-хоровому тлі падали щинні слова о. д-ра Романа Мірчука, пароха у Нью-Бранзвіку, Н.Дж., про Ісповідники Віри, довголітнього каторжника Патріярха Йосифа. Слово о. Р. Мірчука було

Появилася книжка „Американська етнічна політика“

Вестпорт, Конн. — Тут, минулого року, із циклу видань Вклад в етнічні студії, ч. 5, в друкарні Грінвуд появилося написана англійською мовою 399-сторінкова книжка п.з. „Американська етнічна політика“ — в опрацюванні і редакції Джозефа С. Ручака та Бернарда Айзенберга.

Автором однієї із статтей в цій книжці поміж 18-ма іншими різнонаціональними авторами є д-р Володимир Душин, який у статті „Українці і русини“ зарисовує основні інформації про Україну і український народ та подас його еміграційний шлях в трьох очерках: до Першої світової війни, після неї та після Другої світової війни. Д-р

Відбудеться фестиваль в університеті Ратгерс

Ньюарк, Н.Дж. — В неділю, 20-го березня ц.р., відбудеться на терені університету Ратгерс показ народного мистецтва української, польської і білоруської груп у формі фестивалю.

Координатором фестивалю є, як і минулими роками, д-р Тарас Гунчак, професор історії стейтського університету Ратгерса. Спозором імпрез є східноєвропейська студійна програма.

В тому році вперше виступатиме білоруська група і д-р Т. Гунчак надіється, що це викличе зацікавлення у багатьох мешканців стейту Нью-Джерзі, які є білоруського походження.

Фестиваль розпочнеться в неділю, о год. 11-й перед полуднем, виставкою народного мистецтва усіх трьох груп, яка відбудеться в залі „Бесон центру, при 360 Гау. Впродовж дня будуть покази писанок і глянц. 2-й по полудні

Ю. ОСІНЧУК ВИСТУПАЄ СЬОГОДНІ В НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк, Н.Й. — Як уже інформовано, відома піаністка Юлія Осінчук виступає сьогодні, 16-го березня, о год. 8-й ввечера в залі Гантерського коледжу, при 69-й вулиці, між Лексингтон і Парк авеню, разом із симфонічною оркестрою під диригентурою Клейтона Вестермана. Будуть виконані твори Рахманінова, П'яно концерто ч. 1, і Чайковського, Симфонія ч. 2. Квитки вступу в ціні по 4 долари (студенти) і пенсіонери — 2) можна набутти в музичній кімнаті згаданого коледжу, або при касі вступу.

ПЛЯНУЮТЬ ВІДКРИТИ МУЗЕЙ ЖЕРТВАМ ФАШИЗМУ У ВАШІНГТОНІ

Федеральний Уряд вирішив віддати в користування два простори, тепер порожні будинки, у північнозахідній частині Вашингтону. Американській раді для голокосту.

Представник цієї Ради Марша Фелдман заявила кореспондентам на окремій пресовій конференції, спеціально скликаній для розпропагування цієї справи, що у цих двох будинках, після основного ремонту, буде приміщення музею голокосту.

„В музеї будуть показані в першу чергу злочини нацистів проти людства, а експонати музею будуть показувати не тільки трагідою людського народу під час Другої світової війни, але також систематичне винищування гітлерівцями циган, слов'ян, членів релігійної спільноти „Свідки Єгови“, сексуальних збоченців, психічно хворих осіб, а також політичних противників фашизму.

Один з проєктів експозиції пропонує, щоб була показана американським правдива історія відношення З'єднаних Стейтв Америки до гітлерівської Німеччини з початку 1930-их років, коли Уряд ЗСА не вірив в масове винищування життів гітлерівським режимом, аж майже до того часу, як ЗСА формально були втягнені у війну з нацистською Німеччиною і з'явилися в Європі як визволителі.

Музей буде також збирати написані спогади про ті страшенні часи, особливо від людей, які самі пережили гітлерівське пекло. Деякі особи вважають, що такий музей буде викликати в багатьох погане враження, заявила М. Фелдман, але вона думає, що американці і ті, які приїдуть на відвідини до ЗСА, повинні знати всю правду про нацизм і це є важливим для виховання молодого покоління.

Анну Гарас 13-ий раз переобрано на голову Лігайвеллійської Округи УНС

Істон, Па. (і.ф.). — Під час Річних зборів Округового Комітету УНСОюзу Лігайвеллійської Округи, що відбулися в неділю, 6-го березня ц.р., переобрано через аклямацію 13-ий раз на голову Округу голову ради УНСОюзу та суспільно-громадську діячку Анну Гарас.

Разом з нею до управи ще були обрані: Михайло Коллодуб і Анна Пилук — почесні голови; Стефанія Колодуб, Анна Саган і Микола Дубик — заступники голови; Степан Муха (українська мова) і Анна Строт (англійська мова) — секретарі, і Дмитро Мушастий — касир. Членами Управи були обрані: Іван Драбик, Мартин Шеска, Катерина Гушайлюк, мгр Євгенія Цап, Стефан Саюк, Катерина Сарджент, Анна Мандзюк і Володимир Загальський. Контрольну комісію знову очолив Степан Івасечко, а членами обрано Івана Ганича і Михайла Хром'яка.

Збори, що відбулися в місцевому Українському Клубі, відкрила голова Ангана Гарас і на пропозицію зібраних проводила ними, а обов'язок секретарів сповняли А.Строт і С. Муха. Відкриваючи наради, А.Гарас привітала 25 союзників, які прибули на наради. Між ними привітала голову окружного представництва УНСОюзу д-р Івана Фліса та почесного голову Округу М. Колодуба, який і провів молитву. Вшановано однохвилинною мовчанкою померлих членів Округу.

Прийнявши до денного порядку, протокол з попередніх річних зборів читала Анна Строт, а що не було жадних доповнень, то присутлено до звітів членів уступаючої управи. Вирішувальний звіт про працю цілості Округу зложила голова А. Гарас.

Продовження на ст. 8)

Започатковано єгипетсько-арабські переклади Л. Українки

Монреаль, Кве. (ОУПС) — Тут у приміщенні Ле Пті Тріанон 16-го лютого ц.р. відбулося чергове зібрання українських і єгипетських культурно-наукових діячів, на якому розглянено справу єгипетсько-арабських перекладів Лесі Українки.

В першу чергу намічено перекласти й видати ще в цьому році загальноінформативну розвідку проф. Ярослав Рудницького про „Єгипет у житті й творчості Лесі Українки“ (перекладом УММАН в англійській мові). За працю над цим перекладом взявся д-р Самір Нассар з Монреаля. Після цього заплановано переклади єгипетських поезій Л. Українки, її цікавих листів з Єгипту та незакінчену повість „Екбаль Га-

Анна Гарас

Гарас, а доповнення дали заступник голови С. Колодуб, секретарі А. Строт та С. Муха і касир Д. Мушастий. Говорячи про працю Округу, А. Гарас сказала, що вона найбільше уваги присвятила використанню організаційної квоти на 100 відсотків, щоб всі відділи мали придбаних нових членів в конвенційному році. На жаль, цього не вдалося виконати тому, що замість 70 членів, Округа придбала лише 54, і тим виконала квоту на 77 відсотків. Також серед 13-ох відділів приналежних до Округу було два, які не мали придбаних членів. Говорячи про організаційні справи, сказала, що Відділ 47, якого є секретаркою, придбав 21 члена, а 147-й, секретаркою якого є Катерина Гушайлюк, мав придбаних 13 членів. Інших дев'ять відділів придбали менше, ніж 10 членів. Далі же вона інформувала, що в імені Округу брала участь в Союзомово Дні сусідньої Філадельфійської Округи, який відбувся в серпні м.р.

В ПОЛЬЩІ ЗНОВУ ДЕМОНСТРУВАЛИ РОБІТНИКИ

Гданськ, Польща. — Понад 2,000 демонстрантів зігнували заборону польських властей і провели в неділю, 13-го березня, збори біля пам'ятника жертв комуністичного терору, який стоїть перед воротами корабельні в Гданську.

Короткі збори, які негайно були розіграні спеціальною поліцією, відтерзалюють почуття обурення, які глибоко запали в душі багатьох поляків з приводу запровадження військового стану в грудні 1981 року та розгрому незалежної профспілки „Солідарність“.

Ця демонстрація була найбільшою від осені минулого року і відбулася після заяви колишнього лідера „Солідарності“ Леха Валенси про „рішучі дії“ і після листа гострого протесту робітників корабельні в Гданську до польського парламенту.

Демонстрація була заповнена на першу годину після обіду в листівках крадькома передаваними з рук в руки на вулицях міста і перед костьолами на протязі останніх кількох днів.

В листівках говорилося, що 13-й день кожного місяця — день, коли був запровадженний військовий стан — став традиційним днем протесту.

Пам'ятник перед корабельнею у формі трьох хрестів один на одному є останнім залишком легальної згадки про вільну профспілку „Солідарність“, яка поставила його. Пам'ятник символізує три етапи боротьби робітників за свої права в комуністичній Польщі: три кроваві розправи комуністичних тиранів над цими робітниками.

Поліція розігнала демонстрацію, але нікого не арештувала. Після демонстрації поліція контролювала вулиці та перевіряла пішоходів.

Париж, Франція. — У неділю, 13-го березня, в другому турі виборів до місцевих органів влади у Франції, коаліція соціалістів і комуністів втратила ще значне число міст і потерпіла значну поразку, але поки що не таку невдачу, щоб захитати цілковито авторитет соціалістичного уряду президента Франсуа Міттеррана.

Результати голосування показали, що в другому турі коаліція отримала дещо більше голосів, ніж у першому турі минулого тижня.

Міські вибори у Франції, які охоплювали понад 36,000 громад, були першим виборчим випробуванням громадської думки відносно соціалістичного правління президента Міттеррана від виборів у 1981 році. Наступні всенародні вибори до парламенту відбудуться в 1986 році. Період правління президента Міттеррана кінчатся в 1988 році.

Попередні дані голосування показали, що, хоч коаліція соціалістів і комуністів додатково до минулотижневого голосування втратила ще 14 міст, всі важливі лідери соціалістичної та комуністичної партій затримали свої депутатські місця.

Одночасно Жак Шірак, посадивши Парижу, доповнивши свою перемогу першого туру і переміг усіх 20 округів столиці, посилюючи свою вагомість як всенародний лідер опозиції.

В додатку до прем'єр-міністра П'єра Моруа, який був переобраний посадивши міста Лілі, керівні соціалістичні переможці були міністер внутрішніх справ Гастон Деффер в Марселі, міністер промисловості Жан-П'єр Шевануа в Бельфорі, міністер фінансів Жак Дельор у Кліші, і П'єр Береговий, міністер громадських справ, у Неве.

Деффер, який був посадивши Марселем на протязі 30 років, був найбільше загрожений, а його поразка означала б втрату найважливішої муніципальної фортеці соціалістичної партії.

Міністер сільськогосподарства Едіт Крессон, яка була обрана на мера в Шателлеро, була єдиним соціалістом, який відвоював це місто назад для лівих від опозиції. Із 36-ох міст країни з населенням понад 100,000 осіб, 24 є тепер під контролем опозиції, тобто опозиція здобула додатково сім міст.

Міністер внутрішніх справ Гастон Деффер в Марселі, міністер промисловості Жан-П'єр Шевануа в Бельфорі, міністер фінансів Жак Дельор у Кліші, і П'єр Береговий, міністер громадських справ, у Неве.

ДВА МІНІСТРИ єгипетського уряду були звільнені зі своїх постів з огляду на їх причетність до скандалу з Есмаатом ель-Садатом, кузенном вбитого президента Анвара ель-Садата. Есмаат обвинувачується в корупції. Президент Госні Мубарак опублікував своє рішення після наради з прем'єр-міністром Ахмедом Фуадом Мореїддіном. Звільнені міністрами були міністер постачання Ахмед Ногя, його замінив Ахмед Нагей Шетля, і міністер промисловості Фуад Абу Загла, якого замінив Мухамед ель-Саед ель-Горурі. В понеділок обидва нові міністри були записані як члени 33-особового кабінету.

ПРЕЗИДЕНТ ТУРЕЧЧИНИ Кенан Еврен заявив у неділю, 13-го березня, що партійні лідери, які були арештовані після перевороту в 1980 році, не зможуть відновити діяльність своїх партій, коли Туреччина перейде на демократичну форму правління. „Якщо ми дозволимо це, то все, що ми зробили дотепер, буде втрачене“, — заявив Еврен.

ІНДІЙСЬКА ПРЕСА знову повідомила, що безпорядки і напади на імігрантів з Бангладешу в північносхідному стейті Ассам не стихли. Знову було вбито шість осіб, при тому одну особу вбила поліція. Від початку заворушень в січні цього року загинуло понад 1,700 осіб.

У НЕДІЛЮ ВНОЧІ Ель Сальвадор пережив повне затемнення, коли партизани висадили у повітря опори високовольтного кабелю. Офіційні особи електрокомпанії заявили, що опори знаходилися недалеко греблі електростанції Сан Рафаель Седрос, в районі, контролюваному лівими повстанцями в північній провінції Чалатенанго.

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА Ель Сальвадору підтримує рішення уряду перенести на ближчу дату вибори президента і парламенту. Столичний єпископ Грегоріо Роса Шавез сказав у своїй недільній проповіді в столичному соборі, що Церква „задоволена останніми зрушеннями в напрямі справедливого миру, особливо утворенням мирної комісії та повідомленням про вибори“.

ОФІЦІЙНА ПРЕСА Йорданії повідомила, що колишній президент Джиммі Картер зустрічався з королем Йорданії Хусейном і мав розмову про арабські зусилля досягнути миру на Близькому Сході, який признавав б права палестинців.

ЗСА НАСТОЮЮТЬ НА ВИВЕДЕННІ ВІЙСЬК З ЛИВАНУ

Вашінгтон. — Під час розмов з перебуваючим у Вашингтоні міністром закордонних справ Ізраїля Іцхаком Шаміром президент Роналд Реген особисто підкреслював „необхідність і терміновість“ згоди Ізраїля на умови виводу своїх військ з Лівану як перший крок повного виведення всіх чужинських військ з цієї країни.

Офіційні речники Адміністрації президента Рональда Регена повідомили в понеділок, 14-го березня, що в той час, як переговори між Ліваном та Ізраїлем з метою вийти з застою поновилися, державний секретар Джордж Шульц знову зустрічався з Іцхаком Шаміром вранці та після обіду, і запропонував американські міркування для зближення між становниками Ізраїля і Лівану, розходження між якими затримують досягнення угоди вже понад 10 тижнів.

Згідно з повідомленнями учасників зустрічі, американська сторона намагалася обговорити способи, якими можна було б задовільнити вимогу Ізраїля гарантувати його безпеку на північних кордонах. Розглядалася можливість збільшення міжнародних сил підтримання миру в Лівані, можливо за рахунок збільшення числа американських морських піхотинців.

Шамір настоював, щоб Ізраїль мав у південному Лівані деяку кількість своїх військ, які були б обмежені тільки до обслуговування ізраїльських систем швидкого сповіщення, щоб забезпечити Ізраїль від можливості проникання палестинських партизанів.

Міністер закордонних справ Лівану Еліс Салем, який перебуває у Вашингтоні вже третій день, запевняв у розмові з Шульцом, що ліванська армія є здатна сама забезпечити відповідний порядок і безпеку Ізраїля біля кордонів, а тому присутність ізраїльських військ на ліванській території навіть в мінімальній кількості є небажана і непотрібна.

В Америці

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони Каспар Вайнбергер заявив, що Уряд ЗСА візьме есентуально під увагу пропозицію багатьох сторін про обмеження нуклеарної зброї в Європі, якщо Советський Союз не на словах, а на ділі зменшить число своїх ракетних гнізд середнього засягу типу СС-20 і розічне серйозні переговори про зменшення всякої зброї на Європейському континенті. „Все, що я хотів би почути, це серйозну пропозицію советського керівництва на наші пропозиції, а не пропагандивні гасла, розраховані на зовнішній ефект“, — заявив Вайнбергер.

ПЕРЕГОВОРІ МІЖ ПРЕДСТАВНИКАМИ транспортової Ради і профспілкою, яка репрезентує робітників транспорту Метро-Норт, поки що не увінчалися успіхом, і понад 70,000 осіб, які користувалися цими поїздами, ще й цього тижня можуть шукати інших засобів транспорту. Не зважаючи на те, що обидві сторони заповіли чергову зустріч для продовження переговорів, поінформовані особи кажуть, що виглядає на шоре закінчення страйку є мінімальним. Також в Нью-Джерзі далі страйкують 600 кондукторів і машиністів, які домагаються підвищення платні. У зв'язку зі страйком одних і других, понад 150,000 осіб змушені користуватися додатковими автобусами і приватними автомобілями, що в свою чергу збільшує коловий рух на вулицях міста і позаміських шляхах.

ФРАНЦУЗЬКИЙ воєнний злочинець Клявс Барб'є, який під час II світової війни масово винищував членів руху спротиву і жидів, кілька разів приїжджав під прикриттям прізвищем до ЗСА, зокрема до Мамаї й інших американських міст, і тут скопував зброю для різних політичних груп в Болівії. Закуплену ним зброю і амуніцію опісля перевозили пачками нелегально до Болівії й інших південноамериканських країн. Виданий Болівією в руки французьких чинників, Барб'є все ще не признається до вини за dokonані ним злочини.

КОНТРОВЕРСІЙНИЙ ГОЛОВНИЙ маршал паради, що її влаштовують американці ірландського походження в Нью-Йорку в честь св. Патрика, Майкл Фланнері, великий прихильник Ірландської Революційної Армії, якого у 1970-их роках ньюйоркський суд судив і вивпадав за доставу зброї для ІРА, маршував в неділю, 13-го березня в параді в Нью-Йорку, разом з 25,000 інших ірландців і з деякими офіційними місськими і стейтськими урядовцями. Він також брав участь у сусідньому Вест-Оранджі й інших місцевостях. Обидва конгресмени з Нью-Джерзі Пітер Родіно і Джеймс Флоріо взяли участь у параді, але багато інших політиків, в тому числі губернатор стейту Томас Кейн, відмовились від участі. поки що не відомо, як проходили паради в Нью-Йорку по П'ятій авеню, але відомо натовпом, що в ній не брали участі сенатор Даніел П. Мойніген, колишній губернатор Г'ю Кері і багато інших, включно з багатьма католицькими організаціями.

СЕНАТОР АЛФОНС Д'АМАТО після довгої відсутності в Нью-Йорку і сепарації зі своєю дружиною, появився на Лонг Айленді і відвідав своїх дітей. Дехто з політичних спостерігачів каже, що сен. А.Д'Амато приїхав до Нью-Йорку, щоб взяти участь в параді св. Патрика по П'ятій авеню в четвер, 17-го березня. Сам сенатор цієї інформації не підтвердив.

ДИРЕКТОР АМЕРИКАНСЬКОЇ Центральної Розвідки Служби (Сі-Ай-Ей) Вільям Кейсі, після перших двох років на цьому становищі, виробив собі добре ім'я і не тільки Адміністрація президента Рональда Регена, але також багато демократів задоволені формою його керівництва цією службою. Політичні спостерігачі кажуть, що в конгресових колах поширюється опінія, що Кейсі привернув престиж для Сі-Ай-Ей і було б великою шкодою, якщо б він тепер відійшов з цього становища.

СПЕЦІАЛЬНЕ ЧИСЛО

„Український Тижневик“ присвятив своє чергове число з датою 20-го березня ц.р. 50-літтю Великого Году-народовбивства в поневолений Україні. Це спеціальне число буде вилане всім сенаторам і конгресменам ЗСА. Також одержать це спеціальне число „Українського Тижневика“ всі передплатники „Свободи“, яких просимо після прочитання передати це число своїм приятелям і знайомим для інформації не-українців про цей великий злочин московських окупантів над українським народом.

Передусім, перед будинком Народного Собрання стоїть величний бронзовий пам'ятник „Освободителям” — пам'ятник цареві Олександрові II та його солдатам, який був споруджений 1907 року в подяку за допомогу Болгарії у визволенні з-під турецької окупації 1907 році.

(Продовження буде)

СОЮЗОВЦІ! ЮВІЛЕЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ 90-РІЧЧЯ НАЙСТАРШОГО УКРАЇНСЬКОГО ЩОДЕННИКА В ВІЛЬНОМУ СВІТІ „СВОБОДА”, 50-РІЧЧЯ АНГЛОМОВНОГО „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА” І 30-РІЧЧЯ ДИТЯЧОГО ЖУРНАЛУ „ВЕСЕЛКА” ВЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА ПРИДБАТИ ЦЬОГО РОКУ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА 10,000,000 ДОЛЯРІВ. ВІДЗНАЧАЮЧИ ТІ СВІТЛІ ЮВІЛЕЇ, КЛИЧЕМО ВАС ДОПОМОЖІТЬ, ЩОБ ЦЯ МЕТА БУЛА ЗДІЙСНЕНА. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ ЗАХОДАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ Й НАШОГО НАРОДУ.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ч. 2

ЛЮТИЙ

1983

Союзовці Філадельфійської Округи відвідали Головну Канцелярію УНС

Джерзі Сіті, Н. Дж. (с.г.). — Заходом Управи Окружного Комітету Філадельфійської Союзової Округи, в суботу, 5-го березня, 110 осіб прибуло до Джерзі Сіті відвідати Головну Канцелярію УНС.

Приготування цієї вдалої прогулянки було схвалене членами Управи, але технічною працею керували голова Округи Петро Тарнавський і касир Іван Данківський. Завдяки їхній наполегливій праці, прогулянка увінчалася поважним успіхом. А поважним успіхом, тому що за короткий час у порозумінні з іншими секретарями вони зуміли „змоніторувати” аж два автобуси та кілька приватних авт. Допомогли їм чотирьох секретарів, Михайло Крика і Ярослав Шербак, які приготували власний автобус з 44-ма особами, а автобус з Філадельфії мав 48 осіб. Крім того, були союзовці з Трентону і Брістолу, відділи яких є в системі Філадельфійської Округи, які прибули власними автами.

Точно о годині 11-й перед полуднем прибув автобус з Честеру під команду секретарів Михайла Крики і Ярослава Шербака. Але не встигли ще чотирьох розглянути в Головній Канцелярії, як вже прибули філадельфійці на чолі з головою Округи Петром Тарнавським, а до них долучилися союзовці Брістолу і Трентону. Дорогих гостей вітали вже при дверях члени Екзекутиви, затруннені у Головній Канцелярії, а саме: головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук і головний організатор Степан Гавриш.

Коли гості дещо відпочили, Володимир Сохан, Уляна Дячук і Степан Гавриш поділили їх на менші групи і запросили оглянути приміщення Головної Канцелярії. Відвідини почалися від канцелярії головного секретаря д-ра Івана Фліса, який, на жаль, у цей час був перешкоджений родинними справами. Відтак гості оглянули конференційну залу, канцелярії інших членів Екзекутиви, місце праці працівників відділів Рекордів і Фінансового, кімнату АБМ, де виготовляються місячні звіти для відділів, кімнату рекордів, де переховуються всі дані про членів Союзу від його організації 1894 року. Потім гості зішли на нижні поверхи й оглянули приміщення адміністрації „Свободи”, „Українського Тижневика” і дитячого журналу „Веселка”. Тут вони мали нагоду побачити модерні компютери, з допомогою яких готуються до друку союзові преса. Саме того дня працював при друкарській машині заступник формана Степан Чума, друкуючи нове число „Веселки”, тому гості мали нагоду завітати з друкарською технікою. Потім гості відвідали адміністрацію, оглянули приміщення редакцій, де працюють головні редактори „Свободи” і „Українського Тижневика” зі своїми штабами редакторів. Частинно оглянули старі річниця „Свободи”, а вкінці головну пресу друкування союзних видань.

Після цієї екскурсії дещо втомлені гості повернулися до великої конференційної зали УНС, де їх вже чекав обід — гостиня, який приготували союзові урядники Геневфа Куфта і Богуслава Полішук. Гостей, які

Прогулянковці, які прибули з Честеру.

Прогулянковці з Філадельфійської Округи перед будинком УНС.

Філадельфійці з членами Головного Екзекутивного Комітету (Світлина В. Сохан)

Секретарі Філадельфійської Округи і члени Екзекутиви УНС: сидять (справа): Володимир Сохан, головний секретар, Уляна Дячук, головний касир, Іван Данківський, касир Округи; секретарі — проф. Володимир Винницький, Михайло Крика, Теодор Дуда. Стоять (справа): інж. Іван Скіра, інж. Михайло Ніч, інж. Богдан Олешинський, Михайло Мартиненко, Теодор Петрик, Петро Тарнавський, голова Округи, мгр Володимир Яців, Ярослав Шербак і головний організатор Степан Гавриш

були спрагнені, обслуговував адміністратор Будівлі Олександр Благітка. Як вже було згадано, головний секретар д-р Іван Фліс був перешкоджений родинними справами, тому в імені Екзекутивного Комітету УНС зібраних гостей привітав головний секретар Володимир Сохан, який ви-

конував роллю господаря. Він висловив всім гостям щиру подяку за відвідини Головної Канцелярії УНС. При тому він представив присутнього на залі головного касира УБСоюзу з Скрентону Едварда Попеля, який якраз у цей час прибув до Канцелярії Союзу у інших громадських

справах. Потім він запросив до слова головного касира Уляну Дячук, яка була господинею на цій гостині. Вона коротко, речево і сконденсовано поінформувала гостей про Союзіву Будівлю, яка, за її словами, є гордістю не лише членів Союзу, але всіх українців. Вона

сказала, що саме тепер минає 10 років, як цей будинок був збудований коштом 13,000,000 доларів, а тепер його вартість, напевно, подвійна. Вона також говорила про позичку на цей дім від членів, себто „Боргові зобов'язання”, та про загальні фінансові справи, поінформувала, що майно Союзу сягає 48,000,000 доларів. Також коротко згадала вона і про корпорацію „Павлус Гук”, яка є під адміністрацією Союзу.

Запрошений до слова головний організатор Степан Гавриш, який був координатором, в першу чергу висловив подяку й признання Управі Окружного Комітету на чолі з Петром Тарнавським і Іваном Данківським за „змоніторування” цієї прогулянки союзівців Честеру, Філадельфії, Трентону і Брістолу. Відтак він привітав поіменно секретарів Округи й інших відділових урядовців і гостей. Він представив Петра Тарнавського — голову Округи, Івана Данківського — касира Округи,

секретарів інж. Івана Скіру з дружиною, проф. Володимира Винницького, інж. Михайла Ніча, Федора Петрика з дружиною, Михайла Мартиненка з Трентону, чотирьох „босів” Михайла Крику і Ярослава Шербака, Теодора Дуду, мгра Володимира Яцева й інж. Богдана Олешинського. Присутні були також голови відділів — Яким Козел, Петро Бродич і Михайло Мізак. Був заступник секретаря 153 Відділу мгр Богдан Артимішин з дружиною і касирка 163-го Відділу Катерина Семен та інші урядовці. Вітаючи гостей, Степан Гавриш звернув увагу на те, що організатори прогулянки подбали про медичну опіку, тому що з автобусом філадельфійським приїхав д-р Петро Федорів з дружиною, а з чотирьох касирів — д-р Володимир Юзич з дружиною, яких головний організатор щиро привітав. Привітав він також і директора Канцелярії ЗУАДК-у Мирона Баранецького та голову де-

леварського Комітету УККА Михайла Ковальчука. В Заключному слові С. Гавриш висловив признання Управі Філадельфійської Округи за поважні організаційні успіхи, а при тому апелював до всіх присутніх, щоб пам'ятали про УНСоюз і не дозволили нікому надшербити доброго імені Заморської Твердини, яку нам залишили в спадку наші піонери. Зверг до слова був запрошений головний касир УБСоюзу Едвард Попель, який мило привітав гостей філадельфійської Округи і при тому згадав, що є всі можливості, що два найбільш українські союзи, УНС і УБС, злучаються в великий один Союз. Говорячи про злучку він сказав, що це не є таємницею, що в обидвох Союзах є члени, які можуть не сприяти злучці. Але, за його словами, якщо така злучка наступить, то це буде на користь не лише членів обидвох Союзів, але і всієї української громади Америки і Канади.

В імені Філадельфійської Округи й учасників прогулянки щиро подяку Екзекутивному Комітету за прийняття та гостину висловив заступник голови Округи інж. Іван Скіра. Пригтовляючи прогулянку, організатори планували відвідати не лише Заморську Твердиню — УНСоюз, але також і славний Музей Союзу Українок Америки в Нью Йорку, тому всі поспішали в далішу дорогу. Одержавши на пам'ятку союзові „сувеніри”, всі були запрошені до спільних фотографій у великій залі, а відтак назовні, перед будинком. Обов'язки фотографа взяв на себе Володимир Сохан, давши гостям нагоду переконатися, що він не лише здібний головний секретар, але також і талановитий фотограф. Точно о годині 2-й по полудні дороги гості прогулянковці, всівши до своїх автобусів та приватних автомобілів, поїхали до Нью Йорку з побажанням щасливої подорожі від членів Екзекутиви.

Микола Шеремета переобраний секретарем 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Член 70-го Відділу УНСоюзу, Товариства „Поступовий Клуб”, зібраний тут в суботу, 19-го лютого ц.р., в приміщенні місцевого УНДому, переобраний одноголосно секретарем цього Відділу довголітнього урядовця, а в останніх роках секретаря та успішного організатора нових членів Миколу Шеремету. Разом з ним урядовцями цього Відділу на 1983 рік були обрані: Степан Білик — президент, Петруся Коваль — заступник президента, Маріяка Шеремета — касир, та Михайло Пилипчук і Дмитро Тхір — члени Контрольної комісії.

Збори відкрив президент Відділу С. Білик. Він привітав приватних членів та головного секретаря Володимира Сохану і голову Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Надгальскою Округа Володимира Білика, а після того зарядив одноклину мовчанку для шанування пам'яті померлих у звітному році членів.

Провід зборами перебрала від нього обрана президія: президент Д. Тхір та секретар Маріяка Шеремета. До почесної президії запрошено В. Сохану і В. Білика.

Протокол з попередніх річних зборів відчитав Константин Северин. Вслід за прийняттям протоколу започатковано звітну урядовцю Відділу. Президент Відділу С. Білик здав короткий звіт зі своєї цілорічної праці. Більше детальний звіт про свою організаційну працю (прислання 10 нових членів у 1982 році) та діловодство Відділу подав секретар Микола Шеремета. Відділ зібрав 15,069.72 дол. вкладок та відсотків, переслав Головній Канцелярії суму 13,928.71 дол. вкладок від членів та мав всіх інших видачків на суму 799 дол., за ліквідацію на кінець 1982 року сальдо 8,923.22 дол. В членстві Відділу зріс за звітний рік на шість активних членів.

Збори закрив президент Д. Тхір, але ще довго після цього члени та гості вели дружні розмови про союзові та громадські справи приємний перекус, що ї приготували члени Відділу під проводом Параскевії Шеремети.

Вкінці М. Шеремета поінформував, що він вже придбав у 1983 році п'ять нових членів та вручив головному секретареві В. Соханові дві аплікації на нові грамоти. Касир Відділу Маріяка Шеремета закінчила звітну урядовцю, після чого всі звітні прийняли, а на пропозицію К. Северина, який здав звіт Контрольній комісії, уділено уступаючим урядовцям абсолюторію.

Головний секретар В. Сохан подав у своєму короткому слові ряд інформацій про забезпечення праці та іншу діяльність УНСоюзу, розказав про важливі події з історії Відділу і склав висловлення признання секретареві Миколі Шереметі за віддану працю та придрування нових членів, як також подяку за працю всім іншим урядовцям Відділу. Голова Окружної Управи В. Білик привітав урядовців та членів Відділу і подякував тим урядовцям, які співпрацювали з Окружною Управою, зокрема при влаштуванні стейтового Дня УНСоюзу.

Вибір урядовців перевелася до одноголосно, що було виявом признання за виконану працю переобраним урядовцем. Тоді президент Відділу С. Білик подякував в імені нових урядовців за вибір, а секретар Микола Шеремета звернувся із закликом до всіх членів, щоб вони допомагали йому у придруванні нових членів та в кампанії подвоєння сум забезпечення членів цього Відділу. На пропозицію Миколи Шеремети вирішено відновити Братські Фонди та приймати до Братства нових членів, устативши їх права в перших п'яти роках і після цього.

Збори закрив президент Д. Тхір, але ще довго після цього члени та гості вели дружні розмови про союзові та громадські справи приємний перекус, що ї приготували члени Відділу під проводом Параскевії Шеремети.

Урядовці 70-го Відділу УНСоюзу, Т-ва Поступовий Клуб в Джерзі Сіті на річних зборах (зліва): Микола Шеремета — секретар, Степан Білик — президент, Маріяка Шеремета — касир, Константин Северин — член Контрольної комісії та Дмитро Тхір — президент зборів та новий член Контрольної комісії.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний президент

JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного президента

MYRON B. KUROPAS
107 Ileshamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади

Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc.
Ottawa, Ontario
Canada K1H 7B6

Заст. головного президента

GLORIA PASCHEN
235 N. Aldine Avenue
Park Ridge, Ill. 60068

Головний секретар

WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир

ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний організатор

STEFAN HAWRYSZ
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

NESTOR OLESNICKY
17 Garthwaite Ter.
Maplewood, N.J. 07040

ANATOLE DOROSHENKO

1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

JOHN HEWRYK

327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

BONDAN HNATYUK

535 Prescott Road
Merion Section, Pa. 19066

Very Rev. STEPHEN BILAK

P.O. Box 463
So. Bound Brook, N.J. 08880

ГОЛОВНІ РАДНІ:

HELEN OLEK-SCOTT
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

TARAS SZMAGALA

10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ANDREW JULA

15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

JOHN ODEZYNSKY

3424 Division St.
Philadelphia, Pa. 19129

EUGENE IWANCWIK

6138 N. 12th Street
Arlington, Va. 22205

WALTER HAWRYLAK

65 Simpson Road
Rochester, N.Y. 14617

WALTER KWAS

Soyuzivka, U.N.A Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

TEKLA MOROZ

345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

ANDREW KEYBIDA

19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040

ANNA HARAS

1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

TARAS MAKSYMOWICH

1318 18th Street
Miami Beach, Fla. 33139

ASKOLD LOZYSKYJ

69 E. 7th Street
New York, N.Y. 10003

WASYL DIDIUK

142A Grenadier Road
Toronto, Ontario
Canada M6R 1R6

WILLIAM PASTUSZEK

9 So. Chester Road
Swarthmore, Pa. 19081

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ”:

ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

MARIA CHUCHMAN

17 Austin Crescent
Toronto, Ontario
Canada

STEPHEN KUROPAS

3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JAROSLAW PADOCH

71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK

1449 Redwood Avenue
Akron, Ohio 44301

ANNA CHOPEK

678 44th Street
Los Alamos, N.M. 87544

BONDAN ZORYCH

18 Leland Avenue
Toronto, Ontario
Canada M8Z 2X5

WALTER ZAPARANUK

1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

MARY DUSHNYCK

2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

ПОЧЕСНИЙ ЧЛЕН УНС. КОЛ. ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК УНС:

JOSEPH LESAWYER

2643 Deer Path
Scotch Plains, N.J. 07076

РЕДАКТОР-ЕМЕРИТ:

ANTHONY DRAGAN

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

БУДІВНИЧІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ — УКРАЇНСЬКОЇ ЗАМОРСЬКОЇ ТВЕРДИНИ!

Під таким заголовком поміщуємо знімки 87-ох найкращих організаторів, які в конвенційному 1982 році придбали для УНСОЮЗУ 1,505 нових членів, що є більше, ніж половина придбаних 2,483 членів в згаданому році. З гордістю представляємо українській громаді Америки й Канади наших найкращих організаторів, які часом працювали в невіддільних обставинах, але своєю наполегливою працею вони допомогли сотням українських родин наблизитися до своєї мети — придбати для них життєво необхідне, що є основою тривалості родини та її добробуту.

Складаючи заслужене признание та подяку нашим ентузіастам за їхню жертвенну працю, з приємністю відмічаємо, що в числі цих 87 заслужених союзників є один член почесного Клубу П'ятдесятників, який придбав 50 і більше нових членів. Масто 16 членів Клубу Заслужених Союзників, які придбали від 25 до 49 членів і 70 членів Клубу Будівничих УНСОЮЗУ, що придбали від 10 до 24 членів.

Перш за все у конвенційному 1982 році поміж всіми союзниками став головний радний Василь Пастушок, який придбав 51 члена. На пост головного радного В. Пастушок був обраний ще до під час останньої Конвенції. Він є членом Управи Окружного Комітету Філадельфійської Округи, головою 231-го Відділу УНСОЮЗУ та заслуженим суспільно-громадським та церковним і союзним діячем.

Коли говорити про Клуб Заслужених Союзників, себто тих, які придбали від 25 до 49 членів, то перед нами веде невідомий "союзний бос" Округу Дітройт, голова і секретар 94-го Відділу Відділу Роман Татарський, який мав придбаних 45 членів. В минулих роках він належав і до Клубу Сотників, тобто тих союзників, що річно придбали по 100 і більше членів. Коли згадуємо про його організаційні успіхи, то з приємністю додаємо, що Роман Татарський в 1982 році десяти раз став членом Клубу Заслужених Союзників і тим самим по традиції отримує спеціальну нагороду. Також приємно згадати і те, що секретарка 25-го Відділу в Джерсі Сіті Квіт-ка Стецюк 20-ий раз стала

членом Клубу Заслужених Союзників, організувавши в 1982 році 36 нових членів. К. Стецюк є "союзною зіркою", довгими роками працюючи поважне число нових членів. А доказом того, що є "союзною зіркою" служить те, що в звітному 1982 році придбала найбільше число нових членів між всіма відділовими секретарками Америки й Канади. В згаданому Клубі відновили своє членство ще дві "союзні зірки", а саме: секретарка 269-го Відділу Христина Фуга-Гербері, яка придбала 35 членів, і секретарка 347-го Відділу Дарія Цапар, придбавши 25 членів.

Відновили членство в Клубі союзів "ветерани", а до того і члени Головного Уряду, інж. Анатолій Дорошенко — головний контролер, Іван Олещинський, Андрій Джула і Володимир Гавриляк, головні радні. З приємністю вітаємо в Клубі Заслужених Союзників нового члена, а ним є секретар 368-го Відділу в Маямі, Флориди, Андрій Маринюк, який придбав 36 нових членів.

Згадуючи про 87 заслужених союзників насувається питання, чому не могло бути хоч би сотні в лаві будівничих установ, що і наші перші піонери назвали Заморською Твердиною? Знаємо, що обставини є незвідні, коли взяти під увагу поважний відсоток безробіття, економічної клопоти, а до того ще й в громаді нема єдності. Але тих 87 союзників таки знайшли дорогу до "проспектів" і придбали таке поважне число нових членів. Тому віримо, що їхня громадська праця стане заохотою для інших союзників до такої ж відданої праці для Батька Союзу, а з ним для всієї організованої української спільноти поза межами України.

Чесність і слава всім, які своїм трудом причинилися до успішної кампанії в конвенційному році УНСОЮЗУ, а також честь і слава тим, які допоможуть в році ювілейних 90-річчя "Свободи", 50-річчя "Українського Тижневика" і 30-річчя дитячого журналу "Веселка" — досягнути намічену мету — придбати 4,000 нових членів, забезпечених на 10,000,000 доларів. Осягнення наміченої мети забезпечить краще майбутнє українській спільноті в Америці та Канаді.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ З ГОРДІСТЮ ПРЕДСТАВЛЯЄ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ 87 СВОЇХ НАЙКРАЩИХ ОРГАНІЗАТОРІВ-ЕНТУЗІЯСТІВ, ЯКІ В КОНВЕНЦІЙНОМУ 1982 РОЦІ ПРИДБАЛИ 1,505 НОВИХ ЧЛЕНІВ І ВПИСАЛИСЯ В ІСТОРІЮ ЦІЄЇ УСТАНОВИ, ЯК ЇЇ СПРАВЖНІ БУДІВНИЧІ. ПРИДБАВШИ ТАКЕ ПОВАЖНЕ ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ, ВОНИ ТИМ ДОПОМОГЛИ СОТНЯМ УКРАЇНСЬКИХ РОДИН ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ ПЕРЕД НЕБЕЗПЕКОЮ НЕПЕВНОЇ ДОЛІ, ЗАПЕВНИТИ ВИЩУ ОСВІТУ СВОЇМ ДІТЯМ, А СОБІ НАДІЙНУ СТАРІСТЬ. ЧЕСТЬ І СЛАВА БУДІВНИЧИМ УНСОЮЗУ! ПРИКЛАД ЦИХ ЗАСЛУЖЕНИХ ГРОМАДЯН НЕХАЙ СТАНЕ ЗАХОТОЮ ДЛЯ ІНШИХ СОЮЗОВЦІВ ДО ТАКОЇ Ж ВІДДАНОЇ ПРАЦІ ДЛЯ ДАЛЬШОЇ РОЗБУДОВИ УНСОЮЗУ. ПАМ'ЯТАЙМО, ЩО ТІЛЬКИ У ВЕЛИКІЙ, ОРГАНІЗОВАНІЙ ГРОМАДІ НАША СИЛА І НАША МАЙБУТНІСТЬ!

В. Пастушок 231 — 51, І. Гаврилюк 360 — 41, С. Гавриш 83 — 38, В. Гавриляк 316 — 38, Кайтка Стецюк 25 — 36, Й. Чабан 242 — 36, Христина Фуга-Гербері 269 — 35, В. Семків 379 — 35, А. Джула 161 — 31, В. Квас 88 — 29, В. Яша 32 — 28, І. Олещинський 216 — 26, А. Дорошенко 103 — 25, В. Літвинський 341 — 25, Дарія Цапар 347 — 25, Н. Олещинський 27 — 22

Ольга Осерелчук 37 — 21, Анна Гарас 47 — 21, Б. Зорич 432 — 21, Олександра Доланська 434 — 21, В. Бойд-Борисевич 94 — 20, Маргарета Ген-тош 305 — 20, Л. Гардін 206 — 19, В. Шаран 407 — 19, А. Спосарчук 174 — 18, І. Чопко 271 — 17, Адам Шадін 55 — 16, Т. Сливинський 59 — 16, Анна Ремік 238 — 16, Й. Ярема 372 — 16, П. Диків 427 — 16, Марія Гаравус 127 — 15

І. Бліха 42 — 14, М. Олещинський 51 — 14, Д. Головатий 53 — 14, А. Кеїлда 322 — 14, В. Орловський 353 — 14, І. Петрунц 78 — 13, М. Карачевський 221 — 13, І. Малко 320 — 13, Гелен Олек 22 — 12, д-р О. Волчинський 88 — 12, Г. Корбак 146 — 12, Т. Бутрей 164 — 12, П. Шерба 173 — 12, М. Крик 237 — 12, С. Іванівський 276 — 12, П. Тарнавський 375 — 12

Р. Припхан 399 — 12, Д. Пиц 458 — 12, М. Шпитко 489 — 12, М. Хоманчук 5 — 11, Л. Блонарович 34 — 11, Юлія Демчук 76 — 11, І. Данилюк 93 — 11, М. Юзенів 194 — 11, І. Пригода 200 — 11, Т. Кубарич 217 — 11, М. Мартиненко 245 — 11, Стела Федик 292 — 11, В. Шпачинський 327 — 11, Текля Мороз 465 — 11, М. Шеремета 70 — 10, А. Кушнір 83 — 10, В. Білик 170 — 10, П. Залуга 183 — 10, О. Твардовський 214 — 10, П. Лішак 230 — 10

Марія Душник 293 — 10, Софія Орловська 340 — 10, В. Гетманський 374 — 10, І. Данківський 375 — 10, Марія Нечай 403 — 10, Ю. Бударський 422 — 10, І. Кігінський 430 — 10

Р. Татарський (94) — 45; А. Мартинюк (368) — 36; Р. Когут (56) — 16; Б. Олещинський (216) — 15; Катерина Гуцалюк (147) — 13; Євстахія Мілянчик (450) — 13; О. Благітська (170) — 12; Ю. Юрчик (130) — 10; Т. Дудя (163) — 10; С. Волчин (240) — 10; Б. Ковч (328) — 10; С. Чорномат (490) — 10

В. Пастушок переобраний на голову 231-го Відділу УНС

Свартсмор, Па. (с.г.) — Тут у неділю, 6-го лютого ц.р., в гостинному домі родини Пастушків відбулися 18-ті з черги Річні збори 231-го Відділу УНСОЮЗУ ім. Блаженнішого Патріарха Йосифа Сліпого.

Збори відкрив голова Відділу і головний радний Василь Пастушок, який привітав присутніх членів Відділу, а між ними Йосифа Кірюка, учасника визвольних змагань, і головного організатора УНС Степана Гавриша.

Згідно з порядком нарад, була обрана президія для проведення зборів, яку очолював інж. Микола Ромаха, а обов'язок секретаря сповнила Теодозія Пастушок. Голова президії, подякувавши за довіру, вже на вступі пригадав, що якраз в лютому сповниться 91 рік трудовитового життя патрона Відділу, Глави Помісної Української Католицької Церкви Блаженнішого Патріарха Йосифа ІІ 20 років від часу звільнення з сибірського заслання. У зв'язку з цим всі присутні вшанували Патрона вставанням з місця і відспіванням йому „многолітствія“.

Відтак приступлено до читання протоколу з попередніх річних зборів, який відчитала Т. Пастушок, а потім відбулося звіт членів Управи й Контрольної комісії.

Про загальні справи Відділу говорив голова В. Пастушок. На вступі він висловив подяку, що під час останніх річних зборів його обрано делегатом на 30-ту Конвенцію, на якій він був кандидатом на головного радного. На цей пост був обраний і тепер посвячує більше часу для УНСОЮЗУ, а до того служив у ньому, що в звітному 1982 році придбав для Союзу 51 члена. Він також говорив про його участь в нарадах Окружного Комітету Філадельфії та активність в інших громадських установах.

Говорячи про справи Відділу, він висловив щирі подяки новому секретареві Петрові Пітнерові за гармонійну співпрацю. Запрошений до звіту секретар П. Пітнер інформовав про збирання членських вкладок і висилку їх на час до Головної Канцелярії. Касир Катерина Якимів-Гарднер сказала, що всі фінансові транзакції полагодили секретар і вона є лише в контакт з секретарем.

В точці різних була порушена справа „місцевості Відділу“. Було питання, чи Відділ є в Кемдені, чи в Черрі Гілл, Н. Дж.? На внесок Олександра Пастушка схвалення одноголосно, що місцевість Відділу є „Черрі Гілл-Кемден“.

Наради закінчили В. Пастушок подякою всім за участь, а відтак всі були запрошені до смачної перекуски — гостини, яку приготувала господиня дому Т. Пастушок.

Вінчання головної радної

Гелен Олек Скатт з мужем Волтером

Ст. Пітерсбург, Флориди. — Тут в українській католицькій церкві Богоявлення Господнього відбулося в суботу 12-го лютого ц.р. вінчання головної радної Українського Народного Союзу Гелен Олек з Волтером Скаттом.

Вінчання перевів о. Ярослав Федик, а свідками були Анна Петрів і Реджинальд Ренд з Чикаго.

Між численними гостями були також Йосиф Лісогір, почесний член УНСОЮЗУ і колишній головний представник УНСОЮЗУ з дружиною Марією і колишня голова радна УНС Осипа Михайленко.

Гелен Олек та її муж Волтер Скатт є дуже активні парохіяни української католицької церкви св. Йосифа в Чикаго. Подружжя планує перебувати далі літом в Чикаго, а зимою на Флориді.

Дайте змогу Вашим дітям провести піто на СОЮЗІВЦІ!

ЛІТНЯ ПРОГРАМА на СОЮЗІВЦІ 1983

- ТЕНІСОВИЙ ТАБІР** (Хлопці і дівчата 12-18 рр.)
- ДІВЧИЙ ТАБІР** 18-го червня — 2-го липня (7 до 12 рр.)
Для членів Союзу \$100.00 на тиждень
Для не-членів \$120.00 на тиждень
- ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР** 3-го до 16-го липня (7-12 рр., ціна та сама що для дівчат)
- КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА** 17-30-го липня (14-18 рр.)
Для членів УНСОЮЗУ \$220.00
Для не-членів \$250.00
- КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ** 31-го липня — 13-го серпня

За дальшими інформаціями, прошу зголошуватися до Управи Союзівки
SOYUZIVKA UNA ESTATE
Foordmore Rd. • Kerkhonson, N.Y. 12446
or call (914) 626-5641

Український Народний Союз проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам на академічний рік 1982-83

Стипендії будуть призначені Стипендіальною Комісією УНСОЮЗУ студентам визначених університетів і коледжів, які є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ, на основі

1. Фінансової потреби.
2. Студійних досягнень (оцінок)
3. Активності в українському громадському а зокрема студентському житті

Подання про стипендію, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСОЮЗУ, слід вносити до 31-го березня 1982 р., на адресу

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАВАННЯ НА СТИПЕНДІЮ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНІЙ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

ДУХ ОДВІЧНОЇ СТИХІЇ

ч. 3

БЕРЕЗЕНЬ

1983

„НІКОЛИ НЕ БУЛА ВОНА НІ ЦАРІВНОЮ, НІ ПРИНЦЕСОЮ, ЖІНКА МОЄЇ ЗЕМЛІ...
...БУЛА ВОНА ПРИНЦЕСОЮ І ВИПРОМІНЮВАЛА НІМЬ СЛАВИ ЛИШЕ В ЦАРСТВІ ДУХА...”

Євген Сверстюк

Галина Дидик та Надія Суровцева (Умань, фото 1979 р.)

ГАЛИНА ДИДИК (1912-1979)

Сл.п. Галина (Анна) наро-
дилась на землі Бережан-
щини і вчилася у Бережан-
ській учительській семіна-
рії.
Чимало учнів цього най-
старішого українського уч-
бового закладу ще й тепер
пам'ятають Галину, яка ста-
ла не тільки українською
вчителькою, а й героїнею
українського опору.
У час останніх визволь-
них змагань Галина Дидик
була провідником українсь-
кого Червоного Хреста та
з'ясувалося Головного Про-
воду ОУН.
5 березня 1950 року воро-
ги схопили її тоді, як вона
намагалася перестерегти
Головного Командира УПА
Романа Шухевича-Чуприн-
ку перед наступом зброй-
них сил ворога.
Галина протягом довго-
го часу перебувала поруч із
смертельною небезпечкою, а
тому в неї був готовий за-
дум не віддати себе живою:
Галина Дидик вжила отру-
ту. Підступний ворог вряту-
вав її життя, щоб засудити
на 25 років тюремної нево-
лі. Галина вижила та назав-
жди втратила здоров'я.
До 1969 року Галина пе-
ребувала у Володимирській
в'язниці, а звідти її вивезли
до Мордовських таборів.
У 1971 році Галину Ди-
дик „достроково” звільне-
но, але вона не мала права
на повернення до рідної сто-
рони.
Постійно переслідувана
та хвора, Галина шукала за-
тяти, хто потребував її до-
помоги. Син та внуки Рома-
на Шухевича відчували її опі-
ку.
Незабутня і славна наша
співвітчизниця померла 23
грудня 1979 року в селі Хри-
стинівка на Черкащині. Га-
лину ховали найближчі дру-
зі, а оплакували всі, хто ба-
чив в її долі втілення невим-
рущої слави України.
Вічна пам'ять нашій по-
сестрі Галині!

З ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СМЕРТЬ ГАЛИНИ ДИДИК 23 ГРУДНЯ 1979 РОКУ

...Галина Дидик належа-
ла до славної плеяди жінок,
які відбували найжорстокі-
ший реченець тюремного
ув'язнення за український
патіотизм. Це про неї, як і
про Катерину Зарицьку та
Одарку Гусяк, говорили
наглядачі одіозної Волю-
димирської в'язниці: „Вони
прийшли сюди не відсиджу-
вати час покарання, а жити”.
І Галина Дидик справді
жила в тому володимирсь-
кому склепі, який ховав її й
всю згадану трійцю більше
15 років. Жила, а не скіпала
в неволі, тому що завжди
дбала про те, щоб жоден
день не пройшов без доброї
справи на користь ув'язне-
них братів. А брати-в'язні

приходили до володимир-
ського централу й виходили
з нього. Галина, Катерина й
Одарка все лишалися в тій
катівні. Нарешті настав їх
час вийти з тюрми, та не на
волю, а в Мордовський та-
бір. І знову збігав час-рече-
нець, аж нарешті - поверне-
ння Галини до свого краю.
Тільки ж те повернення не
означало волі-свободи, бо
на землі України її немає.
Справжнє звільнення при-
шло до Галини в один із
зимових днів цього року,
коли Бог Предвчний заб-
рав до своєї господи її нат-
руджену душу, а добрі лю-
ди навічно віддали її тіло ук-
раїнській землі.

ІРИНА СЕНИК НА СМЕРТЬ ГАЛИНИ ДИДИК

В моїх горлі
клин-клинок,
В грудях щем і трепет.
Як нести думок вінок
Крізь оті вертепи?
Ви стомились,
лягли
тільки відпочити,
А я мушу вперто йти
І вінок Вам пожити.
Я впледа туди
свій біль,
сліз лелітки дрібні.
Різдво—
постелило
сніги срібні.
Спить, голубонько.
Вітри
Колядують
святу Зірку...
Вітре, вітре, вітре,
Зітри той сван,
бо гірко...
В моїх серці
клин-клинок,
В грудях щем і трепет.
Як нести думок вінок
Крізь оті вертепи?

КАТЕРИНА ЗАРИЦЬКА (1914)

Її заарештовано в 1947
році. Слідство в справі За-
рицької тривало 5 років.
Вирок - 25 років тюремного
ув'язнення - Катерині зачи-
тали в камері.
Катерина Зарицька відбу-
вала реченець у Володимир-
ській в'язниці разом з Га-
линою Дидик та Одаркою Гу-
сяк. У 1961 році до них
приєднали Марію Пальчак,
яку було засуджено на 15
років тюремного ув'язнен-
ня (на той час в СРСР було
запроваджено нове законо-
давство, яке скасувало 25-
річний термін ув'язнення).
У 1969 році всіх згаданих
жінок перевезено з Володи-
мирської в'язниці до Мор-
довських таборів. З 1970
року Катерина, Галина,
Одарка й Марія перебували
у концтаборі, що розташо-
ваний у мордовському се-
лищі Барашево. У тому са-
мому селищі знаходиться
табірна лікарня, а поруч -
табірний цвинтар. Про це
згадуємо в зв'язку з тим, що
ув'язнений чоловік Катери-
ни - Михайло Сорока - по-
мер у 1970 році в одному з
мордовських таборів, а тіло
його було привезено до лі-
карні в Барашево й похова-
не на цвинтарі, що в Бара-
шево. Катерина й жінки-по-
літв'язні просили дозволу
попрощати небіжчика. Та
чи могло КГБ дозволити на
таке? В'язні мордовських
таборів (навіть ті, що в кри-
мінальних таборах) ще й
дотепер переповідають, як
легенду, історію подружжя,
розділеного гратами й смер-
тю.

У час, коли написано ці
рядки, Катерина Зарицька
все ще не має права повер-
татися до Львова, де жи-
вуть її мати, син, унуки.
Вона живе у Володимир-
ському районі з Одаркою Гу-
сяк. Вряди-годи їдуть вони
вдвох до Мордовії, щоб
відвідати місце поховання
Михайла Сороки: могили
над якою не мають права
поставити хреста.

ОДАРКА ГУСЯК (1924)

Одарка (чи Дарка, як зве
її дехто) народилася у Трус-
кавці.
Одарка - одна з небага-
тьох жінок, які відбули 25
років безперервного ув'яз-
нення (1950-1975) без будь-
якого пом'якшення вироку
в період „відлиги” чи в пері-
од післясталінських „демо-
кратичних” реформ в СРСР.
З тих 25 років неволі Одар-
ка майже 20 років відбула у
Володимирській в'язниці.
Останні роки ув'язнення во-
на провела в таборі суворо-
го режиму в Мордовії (Ба-
рашево). На початку 70-их
років вона зустрілася там з
жінками, які, належачи до
нової хвилі українського
опору, теж опинилися в не-
волі.
Хто відбував ув'язнення
разом з Одаркою Гусяк,
ніколи не забуде, що чимало
в'язнів вижило в найтяж-
чих умовах саме-завдяки її
доброму серцю, яке не черст-
віло в безнадійно довгій не-
волі.
Реченець Одарки закінчу-
вався в 1975 році. Це був
Міжнародний жіночий рік.
Жінки-в'язні Мордовського
табору відзначали цей рік
протестними акціями. В чис-
лі учасниць тих акцій була
й Одарка Гусяк - член ОУН-
УПА.

МАРІЯ ПАЛЬЧАК (1923)

Марія - родом з Бережан-
ської землі.
Разом з іншими членами
ОУН-УПА до 1960 року
переховувалася у кривках
Тернопільщини: Викрита
ворогом і побачивши, що її
чоловіка Петра вбито, Ма-
рія стріляла собі в скроню.
Її напівживу повезли до
Москви, щоб врятувати від
смерті, а врятувавши - су-
дити.
Марія відбула 15 років
тюремно-табірного ув'яз-
нення (1960-1975) у Володи-
мирській в'язниці та в табо-
рах Мордовії. Незадовго до
звільнення Марії померли її
мати та сестра.
Марія ще й досі сплачує
величезний борг, який на-
кладено судом на неї та її
брата за „шкоду”, якої вони
завдали державі - СРСР.

НАДІЯ СУРОВЦЕВА (1896)

Надія Віталіївна Суров-
цева - людина складної, су-
перечливої й важкої долі. А
проте її життєздатність та
енергійність викликають
здивування в тих, хто мо-
лодший від неї та й лиха за-
нав куди менше від неї.
Писменниця Н. Суров-
цева була заарештована у
1927 році й відбула понад 30
років тюремно-табірного
ув'язнення. З неволі повер-
нулася до спустошеної до-
мівки: мати померла, а чо-
ловік навіки лишився в не-
трах ГУЛАГу.
Одсея Суровцевої та її
літературного доробку потр-
єбує спеціального дослід-

ження. Тільки ж, здається,
сьогодні вже неможливо
сподіватися на будь-яке дос-
лідження: КГБ домоглося,
щоб після кількох грабіж-
ницьких обшуків у письмен-
ниці не лишили жодної з
написаних нею сторінок.
Лише уривки писань Н.
Суровцевої заблукали у віль-
ний світ. Один з тих уривків
передруковуємо, щоб до-
нести до читача за межами
України щось із дум та наст-
ров майже незнайомих нам
письменниці.
Надія Суровцева живе в
Умані. Її та небіжницю Га-
лину Дидик єдина спіль-
ність невідомої долі.

Зіновій Красівський

Літа²

КАТЕРИНІ ЗАРИЦЬКІЙ,
ГАЛИНІ ДИДИК,
ОДАРЦІ ГУСЯК,
ГЕРОЇНІЯМ, ВЕЛИКОМУ-
ЧЕНИЦЯМ, ЩО СИДЯТЬ
В КАМЕРІ ПО СУСІД-
СТВУ ЗІ МНОЮ, ПРИ-
СВЯЧУЮ.

Напнутою тятивою в мені
Видзвонюється настрій в дисонансі.
Щоб на вороно-чорному коні
Заїхати у мої сірі станси.

Вмирають закатовані літа
І як живі, роздерті в рану струпи,
Як заморожена моя мета
Лежать на серці їх студені трупи.

Нема куди подітись від туги,
Яка з розпуки кровенить обличчя,
Що двонить у тюремні ланцюги
І ті літа назад вернутись калче.

А їм - ні монументів, ні могили...
Ані хреста, хоча би із осики!
Нема в моїх надіях стільки сил,
Аби на себе не накласти руки.

Вберу на себе чорний плащ
Й піду скорботний в дань багрянцю
Через страждання, муки, плач,
Через відкрити в серці рану.

Святослав Караванський

ПІДМОСКОВНІ РИТМИ⁹

Серце дружини б'ється в Одесі,
Ну, а мос — двадцять літ в тюрмі!
Двадцять вже років щоніч я — професор.
Тони сердечні виваю в п'ятмі.
Чуши, плането, цей ритм і звук?
Кров з мого серця смочке павук!
Так-тук, павук!
Так-тук, павук!

Світе!
Страшні ти загоюси рани
Зник Овсєнцям, Бухенвальд і Майданек...
Чом же ти терпиш Катинь та Явас?
І Володимир для кого припас?
Звідси не вирветься жоден звук
Стогін та зойки не зрадять гадюк.
Так-тук, жоден звук!
Так-тук, жоден звук!
Так-тук!
...
Троє нас: Катря, Одарка, Галина,
Діти без нас у неволі зросли,
Двадцять вже років, як нас з України
У каземат під Москву привезли.
Чуши, жіноцтво, цей ритм і такт?
Сестрам твоїм точить серце хробак!
Тук-так, хробак!
Тук-так, хробак!
Тук-так!...

Марія Пальчак (Бережани, фото 1976 р.)

УРИВОК З НОТАТОК — НАДІЇ СУРОВЦЕВОЇ

...Вони вірили в щось. За те,
в що вірили, часто віддава-
ли своє життя... Чи знали
вони певно — за чого? Життя
йшло буйним темпом. Хвилини рили
події, для яких треба десяти-
ліття.
Голодними днями, дов-
гими безпросвітними но-
чами вони снували свої дум-
ки. І ввижалась їм Україна,
мов зачарована в сні царівна
що чекає приходу лицаря
— а тоді знов відживає й
посміхнеться до життя.
Скільки було їх, тих ли-
царів? Як безпросвітно ві-
рилося, що кожний збу-
дить ту царівну!
А тим часом не здійс-
нилася мрія, безсило падали
руки й безнадійно билася
думка.
„Нас” властиво не було.
Сильних, мужих, життє-
здатних.
Безконечні дощі, туман-
и, мряка, — за котримини
разу не було сонця, ні од-
ного пориву вітру.
Покірливість долі була.
Дождання. Більш нічого.
І так без кінця.
Нас нема. Чи й були?
Стоплена думка повер-
тала до минулого. Так, во-
но ж було — це бурхливе
життя, ця віра — нехай,
що невизначна, неокреслена,
все ж воно віралося у па-
м'ять. І тими спогадами
жили ми ці роки.
Наче з примусу, з обов'яз-
ку почалося переглядати,
чим же живуть вони, ті,
що там і чи живуть взага-
лі — в це вірилось мені усю
до.
Перебирали ми в пам'яті
знайомі імена. Так, не ба-
гато було там...
Вони писали мало...
...О, скільки темного, жа-
кого реального, скільки
жорстокого, бруталного,
дикого...
І скільки ясного, соняч-
ного, і скільки мрійливого,
тонкого...
Чужі наче, незнані імена,
— інші спосіб писання —
й нові, інші думки. І скільки
вирішувалося в цих думках,
скільки запалу й завзят-
ності...
Хто ж вони, ці чужі імена,
що заповнили своїм жит-
тям, своїми мізками ці білі
сторінки, від яких не може
відірватися око, які пере-
гортає горячковою рукою,
аж поки сірий ранок не заглед-
ує вікно і не ляже якимсь сер-
панком у кімнаті?
Встає перед очима жит-
тя — таке, яким воно є
реальне, живе, різноманіт-
не...
З бурями, з дисонансами,
відштовхуюче, притягую-
че...
Таке безмежно рідне, на-
ке своє...
Єдине почуття, яке го-
стро прокинуло тепер у ду-
ші:
Страшно вмерти в бже-
просвітній темряві, заста-
нути без боротьби, в ти-
сечах разів страшились
осліпнути і не бачити, як
стане сонце і навкружний
свій буйний день!

Одарка Гусяк (Володимир, фото 1977 р.)

ХРОНІКА „ЗВІЛЬНЕННЯ” ГЕРОЇНЬ УПА

Галина Дидик — 1971 р. (звільнена достроково на
21-му році ув'язнення)
Катерина Зарицька — 1972 р. (звільнена після закін-
чення 25-літнього речення)
Марія Пальчак — 1975 р. (звільнена після закінчення
15-літнього речення)
Одарка Гусяк — 1976 р. (звільнена після закінчення
25-літнього речення)

Василь Стус

Ще видиться: далекий край чужий,
і в ньому жінка, здумана зигизда,
шепоче спрагло: Боже, най святиться,
о, най святиться край далекий мій.

Адреса для контакту з упорядником:

NINA STROKATA
P.O. BOX 388

BAUSMAN, PA. 17504.

Катерина Зарицька та Одарка Гусяк (Володимир, фото 1978 року)

СТЕФАНІЯ ШАБАТУРА

(1938)

Художниця Шабатура походить із села Іванів Золоте. Батько Стефи загинув у Другій світовій війні, а мати, залишившись самотньою, все життя працювала в колгоспі.

У час масових репресій 1972 року Стефанію було заарештовано й засуджено на 8 років (5 років ув'язнення та 3 роки заслання).

Наречений Стефанії, інженер Мар'ян, у робочому цеху львівського автобусного заводу на знак протесту проти арешту Стефанії та інших українських інтелектуалів пробив собі серце й упав мертвий. Стефанія приїхала до табору посивілою (вона відбула свій реченець у тому самому таборі, де пізніше опиниться Ірина Стасів-Калинець, Надія Світлична, Ірина Сенік, Оксана Попович, а ще пізніше — Раїса Руденко).

Стефанія Шабатура була найбільш активною учасницею протестних акцій ув'язнених жінок. З осені 1979 року вона — член Української гельсінкської групи. У 1980 році і тепер через особисті обставини неактивна.

Стефанія та її мати Ганна Шабатура часто й важко хворіють.

Після арешту Стефанію було виключено із спілки художників України, а то-

Стефанія Шабатура з матір'ю. (Під час відвідин Львова, 1978 р.)

Голодівка українок перед будинком Форуму Світової жіночої конференції: вимагають свободи для Ірини Калинець, зірени Сенік, Оксани Попович — видно портрети цих жінок. (Копенгаген, 1980 р.)

му, відбувши реченець і повернувшись до Львова, вона позбавлена можливості творчо працювати. У

ІРИНА СЕНИК

(1926)

Ірина — людина широких зацікавлень і хист її різноманітний: вона й поетеса, й вишивальниця, й композитор віршів для вишивання, а фах її — медична сестра. А ще треба згадати, що Ірина — колишній в'язень сталінських таборів, у яких перебували також її мати, брат, сестра. Її перебування на „волі“ не було тривалим: у 1968 році вона, нарешті, повернулася в Україну з заслання, а в 1972 році — її ім'я в числі жертв тодішніх масових репресій в Україні.

В наслідок повторного арешту Ірину Сенік засуджено на 13 років позбавлення свободи (8 років ув'язнення в таборі суворого режиму та 5 років заслання).

Реченець Ірини закінчується в листопаді 1983 року.

Ірина Сенік. (Львів. Перед арештом 1972 р.)

Василь Стус

Українським жінкам-політв'язням⁸

Немов крізь шибі кроплі дощам,
крізь скрип розпук, ліхтарів і ґрат,
затрембітав тонкими голосами
гранчастий келех квітів і дівчат.

Там мармуровий врунється акант,
різьбленими лопоче язиками,
то коляду — немов за образами —
доносить спів тужний аромат.

Там буриться похмурий амант
і айстри у покірній непокорі,
останні долівають прозорі
дні вересня: ясноджерельний кант.

І папороти цвітом процвітає
оцей дивочий опівнічний спів.
О, як би я туди, до вас, хотів —
хоч краса ока або серця крас!

Ридають у вітрах солов'ї
і пролітають в вирії, пролітають.
А ті, що йдуть крізь смерті, поринають
в галай-світи, світища-салаї!

Покірні тузі, образи плавають,
тремтять, мов струни, кроплі сльозою.
Промов же, Україно, за котрою
із загород відкривається нам путь?

Такі бо забродили алкоґолі,
такі надсади — йой! — такі хмелі.
Сурмають у риг чотири вітри в полі
і, ніби кривця, сталяться жади.

ОКСАНА ПОПОВИЧ

(1924)

Дитячі роки Оксани припали на час, коли роздертий трьома поневолювачами український народ готувався до рішучого опору. Юність Оксани прийшла на час народної війни проти німецьких та московських загарбників.

У 1944 році, коли з українських земель відкотилася навал німецьких окупантів, в Україну вступав окупант, який виходив переможцем з події II-ої світової війни. Реставрація московського панування відбулася в супроводі масових репресій. Оксана Попович стала одною з жертв тих репресій, її була засуджено на 10 років неволі.

Оксана відбувала ув'язнення в північних таборах СС СР. З розповідей тих, хто перебували свій реченець разом з Оксаною, дізнаємося, що Оксана Попович була активним учасником боротьби, яку продовжували в умовах табірної неволі колишні воїни й симпатизи ОУН—УПА.

У 1954 році реченець Оксани вийшов. Вона спробувала оселитися на Івано-Франківщині, а згодом у Івано-Франківську.

Поки Оксана пристосовувалася до життя в нових для неї умовах, наблизилися 60-ті роки, які принесли нову хвилю українського відродження.

У той час Оксана жадібно читала нових авторів, які набралися мужності на теми, що під тиском репресій вже майже зникли з української літератури. Аж от прийшов час українського самвидаву. На його сторінках Оксана знайшла відверту розповідь про те, що в офіційній літературі було тільки підтекстом або й зовсім не згадувалося. Подібно до інших читачів самвидавної літератури Оксана Попович розуміла, що ця література потребує не тільки читача, і вона взялася поширювати український самвидав.

Захоплення самвидавом скінчилося арештом та відповідним звинуваченням: „антисовєтська агітація й пропаганда“.

Арешт Оксани Попович відбувся в жовтні 1974 року. Незадовго до арешту Оксана мала хірургічну опера-

цію на клубових кістках. Після тої операції вона потребувала спеціального й тривалого лікування. Слідчий з КГБ звернувся до лікаря Оксани за дозволом на допит хворої, і лікар видав такий дозвіл. Дозвіл лікаря слідчий трактував як дозвіл на арешт Оксани.

Під час передсудового слідства Оксана Попович протягом 45 днів тримала голодівку протесту. Під загрозою годування силою вона припинила голодівку, а незабаром розпочався фарс судового слідства. Суд визнав Оксану Попович особливо небезпечною рецидивісткою й призначив їй 13 років неволі (8 років ув'язнення в таборі суворого режиму та 5 років заслання).

Процедура слідства та суду не тривала занадто довго, і в лютому 1975 року (Міжнародний рік жінки!) Оксана Попович прибула до жіночого табору, що в Мордовії. На територію табору примусової праці вона ступила спираючись на милиці.

Перебування Оксани Попович у таборі — це суцільна протестна акція, бож Оксана жодного разу не погодилася на участь в невинницькій роботі. Тільки той, хто відбував ув'язнення в таборі примусової праці, може уявити поневіряння в'язня, який не кориться режимним приписам.

У 1979 році Оксана Попович стала членом Української гельсінкської групи.

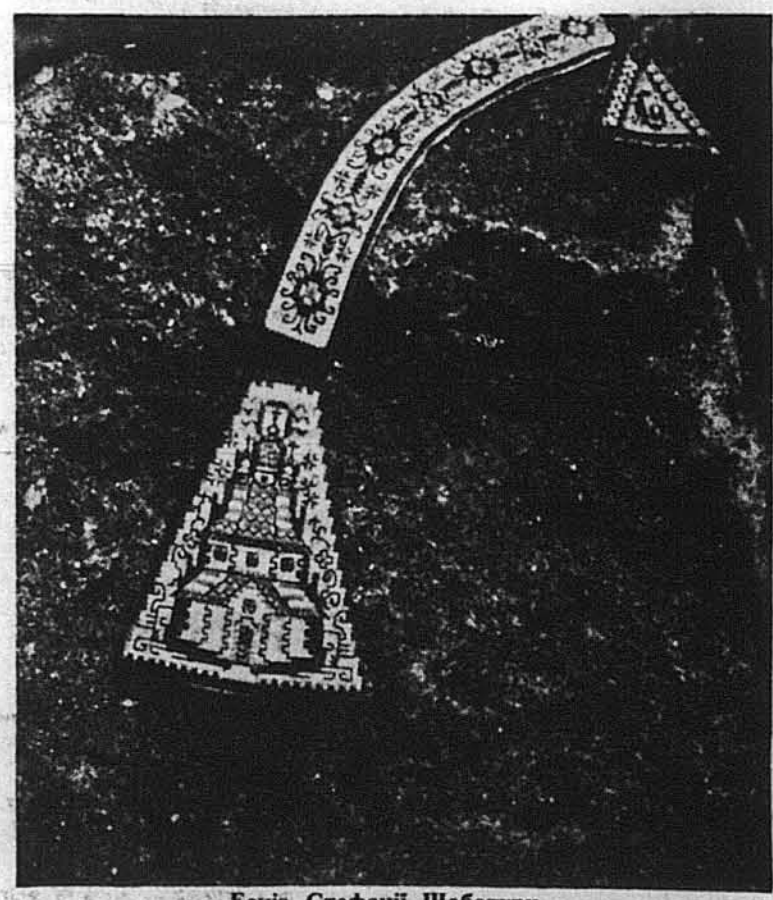
У жовтні 1982 року табірний реченець Оксани скінчився і її скеровано на заслання.

Оксана Попович (фото до арешту 1972 р.)

Примітки

- 3 есею „На свято жінки“. Євген Сверстюк „Вибране“. Сучасність, 1979, ст. 150.
- Вірш-присяга з реставрованої поетом збірки „Невольницькі плачі“.
- Вірш із збірки Василя Стуса „Свіча в свідчаль“. Сучасність, 1977, ст. 109.
- Вірш був опублікований в „Invincible Spirit, Art Poetry of Ukrainian Women Political Prisoners in the USSR“. Baltimore-Chicago-Toronto-Paris: Smoloskyp Publishers, p. 78. у Стефанія Шабатура. Просимо в подальших публікаціях вірша „Ще того віку вистачить“ не повторювати цієї помилки.
- Вірш подано за текстом публікації в журналі „Наше життя“, 9 (жовтень 1980), ст. 8.
- Святослав Караванський. „Мос ремесло“. Лондон: Українська видавнича спілка в Лондоні, 1981, ст. 35.
- Повніший текст інформації про Оксану Попович (українською мовою) див. „Україна“, 9 (листопад 1980), ст. 4-5. Той самий інформативний матеріал англійською мовою див у брошурі: „Persecution of Ukrainian Women in the USSR. Oksana Popovich - an Invalid in Imprisonment“. World Federation of Ukrainian Women's Organizations, 1982.
- Цей Вірш присвячений українським жінкам-політв'язням у пам'ять про коляду 1974 року. В час Різдва жінки виходили на подвір'я концтабору в Барашево (Мордовія) і співали, сподіваючись, що їх почують земляки-в'язні із сусіднього концтабору для чоловіків. Взимку 1974 року в Барашево відбули реченці: Одарка Гусак, Марія Пальчак, Ніна Строката, Стефанія Шабатура, Ірина Калинець, Ірина Сенік, Надія Світлична. Вірш подано за текстом публікації в журналі „Віра“, 4/28 (жовтень грудень), ст. 20.
- Уривок подано за текстом, опублікованим у першій збірці поезій цього автора. Святослав Караванський „Сутинка з тайфуном“. Нью Йорк — Балтимор — Торонто: „Смолюскіп“, 1980, ст. 66 - 67.

Ескіз Стефанії Шабатури, вишивка — Ірини Сенік. (З архіву Н.Строкатої)

ІРИНА

СТАСІВ—КАЛИНЕЦЬ

(1941)

Ірина — філолог, поет і дослідник правдивої історії України, та не шукайте її імені на сторінках офіційної преси в Україні.

У 1972 році Ірину було засуджено на 9 років: (6 років ув'язнення в таборі суворого режиму та 3 роки заслання). Того ж таки року, трохи пізніше, на такий самий термін був засуджений чоловік Ірини, поет Ігор Калинець. Вона відбувала ув'язнення в Мордовських таборах (вже згадуване тут Барашево), а він — у Пермських таборах Приуралля. Заслання відбували вдвох на Алтаї. Їхня неповнолітня донька Дзвінка залишалася у Львові з батьками Ірини. Після заслання подружжя Калинців повернулося до Львова. З того часу інформації про них майже не заходять сюди. Тепер, як і давніше, не бачимо імен Ірини чи Ігоря на сторінках літературних видань в Україні.

З ПУБЛІКАЦІЙ ІРИНИ СТАСІВ—КАЛИНЕЦЬ ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ:

„З листа Ірини Калинець...“

Визвольний Шлях, 1/370 /січень 1979, ст. 73-75.

„Сколотське поле“. Поема. Там же, ст. 75-78.

„Ти, ноче осіння“

Визвольний Шлях, 2/371 /лютий

Ірина Калинець (під час відвідин Львова, фото 1979 року).

1979/ ст. 246.

„Див кличе і велить“. Виз-

вольний Шлях, 5/386 /травень 1980/ ст. 614-617.

ІРИНА КАЛИНЕЦЬ⁴

Ще того віку вистачить,
це того
життя полинного, щоб вік перебрести,
лишивши цю пустелю,
як хрести
лишають н а могилах...

Злого,
найзлішого не вигадати дня,
ніж цей, розп'ятий на оротах
ослизлих...

Як тільки вечорова кров
забризне
на обрії неба, я твоє ім'я
повторю в молитві.
Шепіт гасне,
як гаснуть зорі в вечоровій
млі.

Ще того віку вистачить
для щастя
прийти і вмерти
на своїй землі

Ірина Сенік⁵

Розгортаю життя
як сувій полотна:
ось мережка еріхів
і низка падінь.
Верховинка жадань,
яворівка притасних прагнень.

Далі — хрестики чорні
страждань і терпінь
та червона стебнівка
палкого кохання.
Ось гладинка жіночої ласки
перетиканки пестощів з ніжністю...

Ці нитки, ці дошки,
незаручені пальці в наперстках.

Все життя у шитті,
і шиття, як життя.
Необвинчане мос життя,
моя сувій полотна.

ФРАГМЕНТ СПІЛЬНОЇ ЗАЯВИ ЖІНОК-ПОЛІТВ'ЯЗНІВ
ЗПРИВОДУ МІЖНАРОДНОГО РОКУ ЖІНКИ (рік 1975-ий)

Заяву підписали всі українки, які на початку 1975-го року перебували в концтаборі Барашево (Мордовія). Підпис Ірини Сенік відсутній, бо вона не працювала незалежно від цієї протестної акції. Підпис Оксани Попович відсутній, бо вона прибула до концтабору Барашево через півтора місяці після згадуваних у заяві подій. Оксана Попович відмовлялася від примусової праці протягом всього часу перебування в ув'язненні її

табірний реченець скінчився в жовтні 1982-го року).

Міжнародний рік жінки у таборі для жінок-політв'язнів почався 12-го грудня 1974-го року. У той день за спроби відзначити Міжнародний день прав людини було покарано не тільки нас, а й наших неповнолітніх дітей: їх позбавили сльозного газу на рік побачення з нами.

У відповідь на таке покарання ми відмовилися від примусової праці, заявивши

ши в цей спосіб протест проти законів, що дозволяють на приниження людської гідності та на покарання дітей за вчинки матерів.

Безпідставно відірвані від рідної землі, ми підготували себе знести будь-яку неволю... але намагалися зберегти почуття внутрішньої свободи.

Ірина Стасів-Калинець, Стефанія Шабатура, Надія Світлична, Ніна Строката-Караванська, Одарка Гусак.

ШОСТЕ ВИПРОБУВАННЯ американської ракети середнього засягу типу Першінг-2 було цілком вдале, заявили речники Пентагону і військові спеціалісти. Як відомо, ракети типу Першінг-2 мали б бути заінстальовані в деяких країнах Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) вже цієї осені, якщо не знайдуть зміни у переговорах представників ЗСА і СРСР в Женеві і Відні. Деякі держави НАТО ще й досі відмовляються від заінстальовання згаданих ракет, побоюючись відплатних акцій Москви і діючи під тиском місцевих паціфістів та широкої пропагандивної акції, що її веде Советський Союз в Європі.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ Каспар Вайнбергер заявив, що Советський Союз викликає і організує заворушення в Центральній Америці, щоб змусити ЗСА відступити і замкнутися у своїй „американській фортеці“. Секретар оборони висловився також відносно іншої проблеми. Він натякнув, що Адміністрація президента Роналда Регена може погодитися на тимчасову перехідну угоду з Советським Союзом щодо ядерних ракет середнього засягу, якщо така угода приведе до загального зменшення озброєнь.

Вечір у пам'ять Оксани Лятурицької

У шосту заповнений до бірюною публікою залі Українського Мистецького Клубу в Нью-Йорку 6-го лютого 1983 року заходом 82-го Відділу США, головою якого є Софія Серафін, відбувся вечір у пам'ять Оксани Лятурицької. Вечір тим більше цінний і цікавий, що доповнений виставкою творів і мистецьких праць авторки.

Вже зі самого вступу, яким відкрила цей вечір Іванна Клім, культурно-освітній референт 82-го Відділу, ми довідалися, що знала вона авторку особисто. Наперво симпатія до неї дала їй поштовх, щоб цю нашу, велику поетесу, скульпторку і малярку, яка дивом чужа, пройшла між своїми, ми пізнали, а тим самим оцінили і гідно її відзначили.

Перш за все, ми побачили фотознімки авторки із різних періодів її життя, а на всіх них той самий погляд глибоких, вдуманих очей. Побіч на стіні домінував великий зроблений вуглем портрет киянки Ольги, який відразу кинуло світло на непересічну здібність мисткині у портретному малюванні.

На стіні розвішані поменшені знімки її рисункових портретів українських князів і гетьманів, портрет Василя Стефаника, о. Волошин та інших (всіх 18). На столі були розложені експонати її кераміки (31), дерев'яні мальовані касетки, ляльки тощо. На окремому місці — деякі книжки, та, цікавий її почерком, рукописи її літературних творів.

Літературна програма була багато і старанно підібрана. Про життя і творчість поетеси вичерпно говорив проф. Володимир Барагура, а спогади про неї Оксана Вікул та Галина Лещенко прочитали Ольга Сосновська і Зіна Раковська.

Оксана Лятурицька народилася у 1902 році на Волині у Вишнівчичу, її згадує в її псевдо — Оксана Вишневська, часом Оксана Печеніг, а іноді О.Л.

У Празі закінчила вона Мистецько-промислову школу з нагородою за скульптурну працю. Її більшість скульптури виставлялись у Празі, а менші, зокрема невеликі різби та майоліки у Львові, Відні та Парижі.

Писати почала вона з юнацького віку. У 1938 році виїхала її перша збірка „Гусла“ згодом, у 1941 році, „Князя есмаль“, опісля „Материнки“ у 1946 році видані в Німеччині, та „Берік“, що виїхав у Канаді 1956 року. Займалася вона рослинною тематикою, якій присвятила поезії у збірці „Ягліка“, що виїхала 1971 року.

О. Лятурицька не була щаслива в особистому житті. Слабе здоров'я, ще змалку занепадаючий слух, що згодом дійшло майже до повної глухоти, причинилися до її самотності.

Прозою написаний твір „Тор“ зі збірки „Материнки“ — про пса в родинному домі, — що його гарно про-

Св.п. Оксана Лятурицька

читала постка Діма, відтворив її тепле почуття до матері.

Під час великого „ісходу“ Лятурицька емігрувала до Ашафенбургу, Німеччина, а опісля до ЗСА, де проживала у Мінніаполісі. Чимраз гірше стан здоров'я змусив її залишити зарплаткову працю. Щоб допомогти собі проіснувати, вона присвятилася писанню писанок (три з них ми побачили тут на виставці), робленню стилевих ляльок та мініатюр із народного побуту тощо.

Виснажена недугою св.п. О. Лятурицька померла у 1970 році, проживши 68 років. Її тілні останки спочивають на Бавид Бруку, біля могили Євгена Маланюка.

На нашому Вечорі три вірші для дітей Лятурицької продекламувала маленька талановита Лариса Гумовська. Рецитаторка Ольга Шкафаровська-Рудик, поруч інших, прекрасно передала вірш „Волошки, волошки...“.

На закінчення програми супрото Оксана Качарай з почуттям проспівала три пісні Василя Шута до слів Лятурицької. Акомпанював М.Лев.

Літературна і мистецька спадщина О.Лятурицької ще не досліджена, розкинана по всьому світі, багато пропало, дещо збереглося у Оксани Соловей, яка нею опікувалася. О. Соловей, Михайлина Січинська і Ольга Качмарська виписували нам зі своїх збірок унікальні експонати на нашу виставку, за що їм щиро дякуємо.

Особлива подяка УАН-ові, — де зберігається архів Оксани Лятурицької, — за виписання 30 експонатів, декількох рукописів і видань авторки.

Присмо було нам довідати, що Організація Українців Канади у Торонто готує збірник творчої спадщини Оксани Лятурицької.

А в загальному, велика культурно-освітній референці Іванні Клім, яка вклала дуже багато труду і серця, щоб дати нам цей прекрасний вечір.

Публіка у товариській атмосфері прибула ще довго гуторила і не поспішала повертатися додому.

Ірина Крамарчук

пресова референтка

НЕ 5, А 50 НАГОРОД

В інформації Я. Татоміра п.з. „Філадельфія розбудовує УОКЦентр“, поміщений у „Свободі“ з 11-го березня ц.р., трапилася з вини автора помилка. У четвертому розділі, де говориться про уділи і виগ্রаші, треба читати: „Кожний громадянин, що закупить один уділ за 250 доларів, має нагоду виграти десять нагород; п'ять уділів по 250 доларів кожний збільшують цю нагоду до 50-ти.“

ВИСТАВКА ПИСАНОК

Ірі, Па. — Тут, в Мистецькому Центрі, відбудеться виставка українських писанок і показ їх писання, під назвою „Ніжні скарби“. Відкриття виставки відбудеться в неділю, 20-го березня, о год. 2-й по полудні, в часі якої Лариса Шпон буде показувати писанку писанок, а відтак висвітлення мистецького фільму С. Новицького п.н. „Писанка“.

Мистецький Центр Ірі є відкритий від вівторка до неділі включно, в годинах 1-5 по полудні. Виставку писанок та покази їх малювання підготує 116-й Відділ Союзу Українок Америки.

Св. п. Параскевія Сметанюк

Бувають повідомлення, що їх людина сприймає зрівноважено, спокійно, а бувають і такі, що ніяк не можуть вкластися у людську свідомість, з якими людиною ніяк не може погодитися. Таким було й повідомлення про смерть св.п. Параскевії Сметанюк, яке миттю рознеслось того ж таки дня, тобто 5-го лютого 1983 року, поміж її співгромадянами в Баффало, а й поміж знайомими поза цим містом. Правда, загроза смерті висіла над св.п. Параскевією (чи Параскою, як її популярно звали) від довшого часу, але кожний старався відігнати думку про її смерть якнайдалі від себе. Всі жили надією на її видужання. Надії на видужання не втрачала ні вона сама, ні її родина. Але прийшов день, коли і ця надія загасла.

Панахиди за спойою душі св.п. П. Сметанюк були відслужені у неділю й понеділок, 6-го і 7-го лютого, в похоронному заведенні Ольги Слотюк, а чин похорону відбувся у вівторок, 8-го лютого. Панахиди й похоронні відправи відслужив о. митрат д-р Павло Івахів, парох церкви св. Миколая, до якої Покійна належала. Отець митрат попросив також вірну парафіянку в останню дорогу, при чому згадав про шляхетні риси її характеру. На цвинтарі промовляли: Михайло Бельмега від Гуцульського Товариства ім. Олексі Довбуша в Баффало, а теж від Українського Святогробового Об'єднання Гуцулів (УСОГ); Оксана Бережницька від Допомогової Секції УККА в Баффало і д-р Михайло Лоза від Українського Патріархального Товариства в Баффало, а також від усіх учасників похорону. В імені родини подяку учасникам похорону склала власниця похоронного заведення Ольги Слотюк.

Після похорону відбулися поминки, на яких промовляв голова АДУК Мар'ян Бороцький і голова УВФ Богдан Мороз. Усі промови були однозгідні у змальованні образу Покійної. Усі вони звернули увагу на її погідну вдачу, на її товарищескість на працю, на її довірливість, на її гуманність, на її жертвенність на різні громадські цілі.

Багато свого дорогого часу й труду св.п. Параскевія віддала парафії, до якої належала, близькому їй сестро Гуцульському Товариству ім. Олексі Довбуша в Баффало (бож вона походила з Гуцульщини). Допомоговій Секції УККА, Патріархальному Товариству. Не байдужими для Покійної були й інші товариства чи організації. Не дивно, що і на панахидах, і на похороні бу-

ло стільки людей, а поміж ними немало позамісцевих.

Показником теплої відносини громади до св.п. Параскевії Сметанюк були також і грошові датки, що їх склали окремі громадяни чи організації на різні цілі в пам'ять Покійної. Обмежимося тільки до загальних сум. Датки на Служби Божі вносили 985 дол. В більшості ці гроші приділено на місцеві парафії. Частину їх вислано до Бінгемтону, де деякий час проживала П. Сметанюк з родиною, до речі, і звідки прибули люди на похорон, а частину до Риму, а частину до Лорду. Були датки на такі цілі: на Патріарший Фонд, Патріархальну радіопередачу в Баффало, для допомогової Секції УККА в Баффало. Разом — 450 дол. Крім того, в часі триниз зібрано на пресовий фонд 233,18 дол. До цієї суми враховано даток Гуцульського Товариства ім. Марка Черемшини в Торонто — 25 дол. що його склала представниця цього Товариства Текля Соломон як даток „замість квітів на могилу“. Зібрані на пресовий фонд гроші призначено порівну на такі видавництва: „Свобода“, „Америка“, „Народна Воля“, „Гомін України“, „Шлях перемоги“, „Національна Трибуна“.

Параскевія Сметанюк походила з Гуцульщини. Народилася вона 15-го червня 1924 року в с. Печеніжині Станіславської (тепер Івано-Франківської) області. В 1942 році, коли їй було ледве 18 років, мусила покинути свою рідну Верхівну і виїхати на роботу до Німеччини. Після війни, в 1946 році, Параскевія (дівоче прізвище Шовкова) одружилася із земляком, такий з Печеніжини, Василем Сметанюком. Приїхавши до ЗСА, Василь і Параскевія Сметанюки поселилися в Баффало. Згодом на деякий час переїхали до Бінгемтону, а потім повернулися до Баффало, де провадили власну харчову крамницю. Крім чоловіка, св.п. Параскевія залишила сина Юрка, невістку Ненці і двоє внучат.

В Україні залишила брата Василя, братову Марію і дві племінниці.

Михайло Лоза

ГРУПОВА ВИСТАВКА

Нью-Йорк, Н.Й. — Тарас Шумилевич візьме участь в груповій виставці Професійної ліги американських мистців в Сітбені, 55 Волл вул. від 14-го березня до 8-го квітня 1983 року. На тій виставці можна буде оглянути праці членів з Нью-Йорку й Коннектикату. Мистець виставлятиме графіку — дзвіниці з ХІІ століття в Яворові, Україна.

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Дорогої і Незабутньої МАМИ

бл. п. ГАЛИНИ ВАКУЛОВСЬКОЇ

та у ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Дорогої і Незабутньої ТАТА

бл. п. інж. ВІКТОРА ВАКУЛОВСЬКОГО

буде відправлена

ПАНАХИДА

після Св. Літургії, в неділю, 20 березня 1983 р. в церкві св. Покрови у Філадельфії, Па.

Просимо про молитви за спокій їхніх душ.

Доньки — ВІКТОРІЯ І МАРИАННА

У ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ГОЛОВИ ПУН

св. п. д-ра

Дениса Квітковського

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Покрови в Дітроїті, Миш., у неділю, 20-го березня 1983 р., о год. 10-й ранку, а після Служби Божої буде відправлена

ПАНАХИДА

До численної участі запрошується Друзів і Українське Громадянство.

Дружина з Сином і Родиною та Провід Українських Націоналістів

ПОДЯКА

Дня 9-го січня 1983 року в наслідок автомобільної катастрофи, заосмотрений св. Тайною Слєпопомазання відійшов у Вічність наш найдорожчий Син, Брат і Сестринюк

бл. п. інж. Роман Іванчишин ст. пл. „Хмель“

У цих найтяжчих хвиликах нашого життя ми зазнали багато втрат: доброго серця, жертвенності і співчуття від наших Рідних, Приятелів, Знайомих та від Платової Родини. Всім вам, які вшанували світлу пам'ять Покійного та старалися облегчити наш біль від цього важкого удару долі, складасмо нашу сердечну подяку.

В першу чергу щиро дякуємо Впр. о. Максимові Кобасюкові, ЧСВВ за відправлення похоронної Служби Божої у церкві Покрови Преч. Діви Марії на Бронксі та за довершення похоронних обрядів на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу і за участь у поминках. Ми особливо вдячні Впр. о. Христофорові Войтині ЧСВВ за відправлення панахиди у похоронному заведенні та за зворушливе слово до Скорбної Родини. Рівнож щиро дякуємо Лякові п. Петрові Чупі за його твір і відпівання панахиди. Наша подяка Впр. о. Григорові Борському ЧСВВ і його Сослужителям за відпівання Парастасу та за молитви за спокій душі нашого незабутнього Сина бл. п. Романа. Щиро дякуємо Впр. о. Л. Голдштейн, ЧСВВ Впр. о. Кришановичу Л. Мудрому за висловлені співчуття і слова розради та за подолання справи відправив Григоринки. Наша подяка ст. пл. П. Грицакові, С. Третякові, З. Ушакові за стійку, з прапором Куреня „Хмельниччини“ у похоронному заведенні й на цвинтарі в часі похорону.

Рівнож щиро дякуємо пасторам: А. Гонко, Н. Мошук, К. Шморгал та пастору А. Ганкевичу і Т. Ганкевичу, які тримали стійку з прапором, при домовині Покійного від чл. Парастасу від Платової Станції Йонкерс. Зокрема дякуємо „Хмель“ і всім пасторам, які так численно взяли участь у похоронних відправах і на Вічну Ватру попросили свого Друга бл. п. Романа зворушливо відпіваннями пісень „Ніч вже йде“.

Щиро подяка нашому приятелю В. Мисковому за змислене прощальне слово від Парастасу, пласт. сен. І. Шевчука за прощальні слова від „Хмель“, пласт. сен. Д. Косовича, який попросив Покійного на Вічну Ватру від КПС. Пласт. сен. О. Винникова за надіброне прощальне слово від Платової Станції Йонкерс, де бл. п. Роман віддав новачків і юначків виніс. Дякуємо ст. пл. М. Грицакові за його ширі спогляди про Покійного з часів спільного пластування, який покликався з жалібною громадою під час поминків, а Дарію Техник за її слово від Родини та повні жалю і любовні спогляди про незабутнього сестринку бл. п. Романа, який, як висловилося „згас у розширї життя, як гаснуть зорі у небесних просторах“. Щиро дякуємо п. В. Мисковому за перевелення поминків, як рівнож дякуємо ст. пл. І. Шевчука й п. В. Мисковому за те, що знайшли збірку на добрі цілі для вшанування пам'яті Покійного.

Наша глибока вдячність Родині, Приятелям, Парохіям і Товариству Пресвятого Імени при укр. кат. церкві на Бронксі, членам 82-го Відд. США, співпрацівникам і товаришам Покійного Сина за пожертви на заупокійні Служби Божі.

За численні вітні і китиці чудових квітів, складасмо щиро подяку: Платовій Станції й Платівцям — Йонкерс, Куреневі „Хмельниччини“, Управі платової оселі Вовча Тропа, до якої бл. п. Роман належав, дякуємо Платовій і Знайомих, співпрацівникам Покійного з „Research Engineering Department“ та інших Відділів „Ward Leonard Electric Co.“ Родині І. Е. Сави, Дружам бл. п. Романа, Хресній Мамі, Приятелям і Родині з Торонто і з Вікторії — Канада. Наша особлива подяка за невідлучний вінок усім жертводавцям на добрі цілі.

Щиро дякуємо д-рові М. Цегельському за лікарську поміч і приятельську піддержку в перших хвиликах нашої трагедії. Сердечно дякуємо дорогим сусідам А. М. Стасів, д-рові В. Тумашеві, О. Ю. Кисельському, д-рові М. І. Цегельському, О. В. Мисковому, Т. Р. Бриттану за поміч і моральну піддержку. Зокрема дякуємо Агафії Пушка, Дарію Техник, Стефі Макара-Ляві — Хресній Мамі Покійного та Нусі Яворській, що так щиро знайшлися нами, коли ми в нашому безмежному горю були безнадійні.

В часі сумних пригадувань до похорону з великою поміччю прийшли нам Приятелі Покійного сина, а це: Ігор Залуський, Данило Пушка, Богдан Нельський, Володимир Мисків, Андрій і Мирон Мороз, які й досі про нас не забувають, а старанно облегчили наш смуток. Хай Господь щедро нагородить Вас усім добром. Щиро дякуємо за висловлені співчуття пласт. сен. Е. Гойдши від КПС, пласт. сен. Я. Мошуків від Станції й Платівцям — Йонкерс, пласт. сен. А. Ластовецькому від Оселі „Вовча Тропа“ ст. пл. Р. Бродінові від Куреня „Хмельниччини“, п. Л. Гой від Управі І-го Відд. США, п. С. Серафін від 82-го Відд. США, п. М. Нестерчук і п. М. Турецькому від Товариства „Бойківщина“, п. Ю. Костів від Відд. „Маківка“, Рівнож дякуємо Родині, Приятелям, Знайомих, Директорові й Співпрацівникам Покійного з „Ward Leonard Electric Co.“ і товаришам з Manhattan College, та всім іншим за листові, телефонічні та усні співчуття і слова розради.

Наша сердечна подяка Вам Усім, Дорогі Рідні, за численну участь у похоронних відправах і за відправлення Покійного до останньої зупинки його короткої життєвої мандрівки. Зокрема остасмося вдячними Приятелям бл. п. Романа, які несли домовину з Тілом нашого Сина на місце вічного спочинку, а це: ст. пл. Ю. Корова, В. Мисків, Б. Нельський, І. Залуський, А. І. М. Мороз, І. А. Стасів.

Вітаємо дякуємо похоронному директору п. Йосифові Сіковському за дбайливе й професійне перевелення похорону.

Щиро дякуємо Родині та Приятелям за участь у поминках Службах Божих, зокрема у 40-й День від смерті, які відправили в церкві Покров Преч. Діви Марії — Бронкс, Івана Христеліа — Ньюарк — жертвували М. Н. Яворські, св. Миколая — Бруклін — померла д-р С. Макара-Ляві, в катедрі св. Йосафата — Торонто від Родини в Канаді. Рівнож дякуємо М. Стасіву за зворушливу згадку про бл. п. Романа у пресі.

Хай Всевишній обдарує Вас усіх своїми ласками і добрим здоров'ям!

У глибокому смутку: батьки — Василь і Ірина сестра — Марта

ВИКАЗ ПОЖЕРТВ У СВІТЛУ ПАМ'ЯТІ ПОКІЙНОГО:

На виховні потреби новітнї в Глен Коул — 50.00 дол. О. Яворські (Черник); по 20.00 дол. М. Л. Волосівський, І. Е. Мажок, М. М. Семанишин, С. Макара-Ляві, І. В. Іванчишин; по 10.00 дол. — О. Волошин, І. С. Раковський, О. Ю. Кисельський, І. І. Добрянський, Я. Лисовський, М. Залуський, М. Гордінський; 5.00 дол. М. Венгер.

На церкву в Лорді: 50.00 дол. — В. Х. Зарицькі. На Фонд імені бл. п. Романа Іванчишина, для потребуючих юнака чи юначки — таборовація на Оселі Вовча Тропа: 442.00 дол. співпрацівники Батька Покійного з General Printing Group & McCee Litton Co. 158.00 дол., В. І. М. Іванчишин.

На Платові Видання: 75.00 дол. д-р М. І. Цегельський; по 25.00 дол. — Д. Косович, В. Корнага, А. Ластовецький, М. Савицький, С. В. Нельський, О. В. Мисків, Родина М. Н. Яворських, А. К. Шморгал, І. В. Іванчишин; по 20.00 дол. д-р Р. І. Бриттан, Г. Вербицький, Шайла Д. Дорш, Д. Шторнш, Р. Т. Бриттан, П. Дармогай, Т. Гусак, Т. Борковський; по 15.00 дол. — Я. Бойдунин, Б. Титла; по 10.00 дол. — О. Волошин, А. Домбровський, О. П. Гіра, О. Ю. Кисельський, О. П. Кухарчик, І. Шевчук, О. І. Х. Ковальський (Торонто), М. Стасів, М. Шпачинська, М. Р. Мулик, М. Залуський; 5.00 дол. М. І. Вашич.

Разом — 1,530.00 дол. Пожертви на Заупокійні Служби Божі — 730.00 дол.

Увага! Увага!

Заходом ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС в Рочестері, Н. Й.

відбудеться ВИСВІТЛЕННЯ ФІЛЬМУ ПРОДУКЦІІ СЛАНКА НОВИЦЬКОГО

„ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ“

в неділю, 27-го березня 1983 р., о год. 2-й по пол. в залі Українського Народного Дому при 831 Джозеф Авеню, Рочестер, Н. Й.

- У цьому новому і цікавому фільмі представлено життя української еміграції від найдавніших часів до теперішньої пори. Обхоплені в фільмі всі найважливіші події, визначні постаті української еміграції, концерти, експонати та інші важливі здобутки різних ділянок.
- Головну роль оповідача-наратора грає славний актор ДЖЕК ПЕЛЕНС у товаристві своїх сусідів з Пенсильванії.
- Фільм робить і залишає гарне враження, приємне почуття і милу згадку.
- Не пропустіть цієї надзвичайної нагоди, прийдіть, побачте і НЕ ПОЖАЛУЄТЕ.
- Додаткові пояснення і коротке слово про роль української молоді в братському русі дасть керівник братської діяльності при УНС — п. МАРТА КОРДУБА.

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

„САМОПОМІЧ“

у Філадельфії, Па.

4946 N. Broad Street • Philadelphia, Pa. Phone: (215) 455-8770

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у неділю, 27-го березня 1983 р., о год. 2-й по пол. в залі УСО „Тризуб“, 4932 Н. Бродвул., Філадельфія. Реєстрація починається о год. 1-й по пол. Проситись членів принести членські книжечки.

Перекуска для учасників зборів у залі УСО „Тризуб“ — о год. 6:30 веч.

ДИРЕКЦІЯ

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці запрошує Громадянство на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН

ВАСИЛЯ ГОЛИЦИНА

в неділю, 20-го березня 1983 р., о год. 1-й дня, в Галерії ОМУА, 136 Друга Авеню, в Нью-Йорку, Нью-Йорк.

Виставка буде відкрита в будні від 6-8-й веч., в суботу і неділю від 1-й до 8-й веч., і триватиме до неділі, 27-го березня 1983 року, включно.

Увага! Чикаго й околиці Увага!

Український Золотий Хрест 12-й Відділ у Чикаго, Ілл.

щиро запрошує усе Українське Громадянство на

Школа св. Юра відзначила Січневі Роковини

У п'ятницю, 21-го січня 1983 року, Академія св. Юра в Нью-Йорку відзначувала національне свято 65-ліття незалежності української держави.

Святочна програма почалася Службою Божою, на якій промовляв парох церкви св. Патрік Пашак, ЧСНВ. Зворушливими словами отець звернувся до учнів школи св. Юра, щоб ніколи не забували свого рідного, але щиро працювали для користі й слави своєї батьківщини, народу й української громади на поселеннях.

Після Служби Божої учні Академії повернулися до шкільної аудиторії. Учень 11-ї класу Ярکو Куземчак виступив з промовою в двох мовах, українській й англійській, про важливість свята, загадавши про події, які довели до проголошення IV Універсалу Українською Центральною Радою в Києві. Він закликав товаришів вчитися про Україну та поширювати це знання між іншими народами.

Опісля учні з зацікавленням оглянули новий фільм Славка Новицького, «За стерном долі», який безкоштовно випозичив школі Український Народний Союз, ініціатори д-р Олександр Ткач, учительки Академії. Фільм слідує за подорожжям українців від часу їх приїзду до Америки до теперішнього часу. Українці брали активну участь у будові вертолету, ракети, яку вислали в космос, а також у літературі, музиці, скульптурі та в різних ділянках мистецтва.

Українці створили свої окремі церкви, школи, організації, фінансові кооперативи, крамниці та преси. За словами Тараса Шевченка, фільм підкреслює, що українці повинні бути горді із своєї культури і досягнень та освідомлювати чужих про Україну та її боротьбу проти насильства.

Марієка Чижо, уч. 12 кл. Академія св. Юра

Ярко Куземчак

Кілька думок учнів

Академії св. Юра про фільм „За стерном долі“

„Учні бачили фільм про еміграцію українців та її значення для Америки. Цей фільм був дуже зворушливий. Він показав і пояснив, скільки труднощів українці мали, коли приїхали до Америки, показав також, що українці багато вже зробили в Америці, що грали важливу роль в історії Америки. Ми українці зберігаємо нашу культуру й маємо з чого бути гордіми. Ми, молодь,

як майбутні провідники української громади, повинні якнайбільше поглиблювати наше знання української мови, культури й історії та пробувати поширити це серед інших“

Ліда Микитин, 11 кл.

„Фільм дуже змістовно й ефективно зображує розвиток українського народу в Америці, високі досягнення українських артистів, музиків, техніків та різних науковців. Заповідником цього фільму є фільмовий артист Джек Пеленс, українець, який загальною відомий в американській кіно. Для нас всіх було цікаво почути про великі досягнення українців в Америці і тим можливо будемо більше горді зі свого походження“.

Рома Кекіш, 11 кл.

„У фільмі були також розмови з людьми, що ще пам'ятають нещасні часи під Московією в Україні. Вони оповідали, як їм було важко, коли вони тут приїхали та мусили працювати на найтяжчих працях. Це викликало слези в моїх очах. Найліпшою частиною фільму для мене було оповідання однієї жінки, яка приїхала тут, пішла до церкви у Велику П'ятницю та відвамо зробила першу писанку“.

Люба Новаківська, 10 кл.

„Фільм є дуже добрий. Я багато навчився про те, як Європа відкрила „новий світ“ та про еміграцію українців і її історію. Я дізнався, що один українець помагає

також брала участь в Конференції голів, яка відбулася в листопаді на Союзівці“.

В листопаді заходом Управи відбулися організаційні наради, в яких брали участь представники майже всіх відділів. Незалежно від праці для Округу, була активна голова в різних місцевих громадських установах.

Далі слідували звіти заступника голови С. Колодуба, секретарів А. Строт і С. Мухи, касира Д. Мушастого. За Контрольну комісію звітував Іван Ганич, який заявив, що після переведення контролю книговодства секретарів і касира знайдено всі прилиги і на підставі того стверджено, що урядові працівники добре, і тому поставив внесок на утримання членам Управи абсолютну розривку.

Тому, що не було дискусії над звітами членів Управи, то до слова А.Гарас запросила головного підприємця УНС д-р І.Фліса, який в першу чергу побажав успішної обраній Управі на біжучий рік, привітав всіх присутніх союзівців, — між ними почесного голову Округу М. Колодуба, якому вже скінчилося 90 років жити

капітанові Джанові Смитові творити перші колонії у Джеймстауні“.

Михайло Томашевський, 9 кл.

„Учні всі з цікавістю і приємністю дивилися на фільм, який позичив школі безплатно Український Народний Союз. Ми, всі студенти, дуже горді, що ми українського походження, бо фільм показав нам скільки є у світі славних українців: мистецтв, поетів, інженерів, винахідників, танцюристів, бандуристів, хористів та скільки маємо гарних традицій“.

Соня Решітнік, 9 кл.

Анна Гарас... (Продовження зі стор. 1)

Він також зложив подяку відділовим урядовцям, відділи яких придбали 54 нових членів, висловив подяку голові й головному радні А. Гарас за опіку над Округом. При тому згадав і тих два відділи, які не придбали членів в конвенційному році. Відтак д-р Фліс обширно інформував присутніх про загальні справи цілості Союзу. Говорячи про організаційну діяльність, д-р Фліс сказав, що конвенційний рік не приніс того, що ми очікували. Замість придбати 4,000 нових членів, придбано 2,483 члени, забезпечених на 6,019,000 доларів. В звітному році Союз поніс втрати на 1,207 членів. Переходячи до фінансових справ, то за словами д-ра І. Фліса, союзові фінансові господарств є добрі, а доказом того є те, що майно Союзу сягає 48,000,000 доларів. Також до позитивів треба зарахувати і те, що Українська Будівля має вирентовані всі поверхи і рент вносить понад 2,000,000 доларів річно. По заплануванню всіх видатків чистий зиск з Будівлі за минулий рік вніс вносили понад 190,000 доларів. У дальшому д-р Фліс заторкнув союзівців видання Союзівку, видатки 30-ї Конвенції. Також він заторкнув справи союзівців дотаций на різні суспільно-громадські установи та українські Церкви, які

лише за останніх вісім років вносять біля 192,000 доларів. Також він згадав про стипендійний фонд для української молоді — членів Союзу, в рамках якого 900 студентам виплачено майже 176,000 дол. беззворотних стипендій. Він інформував про зміни структури забезпечення нових членів, які можуть купити союзове забезпечення на високій сумі без жадного обмеження. Також пригадав всім про акцію подвійного забезпечення союзівців членів, яка виграє 31-го березня ц.р. Своєю доповіддю д-р Фліс закінчив закликом до дальшої братньої співпраці для добра УНСОюзу.

До д-ра Фліса був ряд запитів у різних союзівців справах, при тому вив'язалася речова дискусія. Слово забирали: С. Муха, С. Колодуб, Василь Кацапир, Мартин Шеска, Анна Сган, К. Гудайлюк, Д. Мушастий, І. Ганич, В. Загводський і Микола Дубик. В запитах і дискусії заторкнуто справу підвищення на щоденник „Свободи“, справу дописів до союзової преси, 30-ту Конвенцію та за-

гально-громадські справи. Вичерпні відповіді дискусанти отримали від д-ра Фліса.

Останньою точкою наради було схвалення плану праці на біжучий рік. До найважливіших ділянок належить виконання квоти Округу на 100 відсотків, яка вносить 60 членів. А.Гарас заявив, що квоту Округа напевно виконає. Відтак схвалено відзначити 90 річчя „Свободи“, 50-річчя „Українського Тижневика“ і 30-річчя дитячого журналу „Веселка“. Також всі присутні ухвалили, щоб союзові Округу Лігаві Веллі відвідали Головного Канцелярія УНС в Джерзі Сіті.

Наради, які були конструктивними, закінчила голова Округу А.Гарас. В заключному слові закликала вона до співпраці, висловила щирі подяки головному підприємцю за участь у нарадах і цінну доповідь, подякувала всім присутнім союзівцям за участь, а відтак запросила всіх до пересулки, яку приготувала Управа 47-го Відділу в Бетлгеми і пані Колодуб з Істо-

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 19-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

Асторія, Н. Я. Місичні збори Б-ва св. Миколая, 5-ий Відд., о год. 5:30 по пол. в церковному приміщенні при 37-09 31-ша Авеню. Проситися чл. прибути, вітати вкладки і вислухати звітів Управи. — В. Левенець, предс., М. Хоманчук, секр.

НЕДІЛЯ, 20-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

Омага, Небраска. Річні загальні збори Т-ва Згоди, 354-го Відд., о год. 11-й ранку в залі Української Кат. Церкви, 2301 Савт 16-вул. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибор нової Управи на 1983 р. Просимо усіх членів прибути на збори. — Управа.

Виллимантік, Конн. Річні загальні збори Т-ва „Любов“ 387-ий Відд., о год. 2-й по пол. в залі УНДОму при дорозі ч. 6 в Вільдгем, Конн. На порядку: звіти Управи і К. Комісії, дискусія, вибір Управи і К. Комісії на біжучий рік, схвалення плану праці, побажання до нової Управи, внески і закриття. Під час наради присутнім буде головний організатор СТЕПАН ГАВРИШ і тому запрошуємо всіх членів до участі, щоб почути інформації про загальну працю УНСОюзу. — І. Здирко, гол., Ірина Олійник, секр. В. Івах, кас.

Тел. GR 3-3550, New York 10003

Прибори для писання писанок: фарби, писальні, віск, збори писанок, та все потрібне, разом з інструкціями — комплект за доп. 7.50.

РІЗНЕ

L. L. ROOFING Installation — Repairs Free estimate. 250 Mt. Vernon Place Newark, N.J. 07106 Tel.: Hector (201) 821-8047 Carlos (201) 371-4071

(Говоримо по-українськи)

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних граніт, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Баянд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма

CYPRESS HILLS MONUMENTS

ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ Walter Bielanski K. M. KAPPOVICH

Constantine M. Kirovich 800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по полудні.

Miami, Fla. (305) 653-5861. На бажання і для вигоди клієнтів, радо заведемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

LYTWIN & LYTWIN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Баянд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME 1600 Shuyevans Avenue (corner Stanley Terr.) UNION, N.J. 07083 (201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10009 (212) 674-2568

СПЕЦІАЛЬНА НАГОДА ДЛЯ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ: ПОДВОЇТЬ СВОЄ ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН!

ХТО МОЖЕ ПОДВОЇТИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Всі теперішні члени УНСОюзу у віці 0 до 65 років.

ЯКИЙ ПЛАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖНА ВИБРАТИ?

У віці 0 до 60 років можна вибрати один із планів життєвого або вивинувального забезпечення.

У віці 61 до 65 років тільки грамоти на ціле життя класу W

ЯКІ ВКЛАДКИ ТРЕБА БУДЕ ПЛАТИТИ?

Висота вкладок за ці нові грамоти буде відповідна до вибраної класи та теперішнього віку члена.

НА ЯКУ СУМУ МОЖНА НАБУТИ ГРАМОТУ?

На суму рівну теперішньому забезпеченню члена в УНСОюзі, або меншу. Мінімальна сума, що її можна набути, це \$1,000

ЧИ ТРЕБА ПРОХОДИТИ ЛІКАРСЬКІ ОГЛЯДИНИ?

Апликації приймає Головна Канцелярія УНСОюзу без лікарських оглядин. Тільки у випадку ствердження недомагань чи недуги вона може зажадати доповнення апікації вислідом лікарських оглядин.

УВАГА! ЦЮ АКЦІЮ ПРОДОВЖЕНО ДО 31-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

З цієї нагоди можуть скористати члени, які досі цього не зробили.

В справі цього забезпечення просимо звертатися до секретарів Відділів УНСОюзу. Коли бажаєте одержати апікації та додаткові інформації про це забезпечення з Головної Канцелярії УНСОюзу, перешліть свою адресу (по-англійськи) до

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

P.O. Box 17a ■ Jersey City, N.J. 07303

(Ім'я та прізвище)

(Число дому та вулиці)

(Місцевість, степ чи провінція, поштовий код)

У КОЖНУ ХАТУ! Маєте нагоду придбати ілюстровану книгу: проведений шлях БАГАТОГРОМІСНОГО МИСТЦА:

„ШОНК-РУСИЧ — МАЙСТЕР ЕМАЛІ“

- Емаль
- Мозайка
- Дереворізьба
- Графіка
- Акварель
- Скульптура
- Ювелірство
- Фотографія

Багато з Вас є сталими колекціонерами емальових творів К. Ш. Русина.

Ця книга слугуватиме доповненням його розвою в емальовому мистецтві та допоможе краще засвоїти цей вид мистецтва. Книга готова до друку, потребуємо спонсорів, які будуть подати їх імена на першій сторінці цієї книги.

Книга багата ілюстраціями: чорно-білі та кольорові ілюстрації, у твердій обкладинці. Ціна 30.00 амер. дол. Упередплати 15.00 амер. дол. до кінця 30-го березня 1983 року.

ПИСАТИ: K. SZONK-RUSYCH

13 East 7th Street • New York, N.Y. 10003

Слухайте РІДНІ АКОРДИ

УКРАЇНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ з радіостанції WPOW — 1330 AM з Нью-Йорку кожного четверга о год. 7-й веч.

Приймається оголошення СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі“

Адміністрація „СВОБОДИ“ запрошує ВШанованих Читачів, Установ, Організацій, Товариств, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святачні прохання у збільшеному Великодньому числі, що зайдуть у найбільш зашуканий світ.

Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святачного числа, надають таким побажанням окремої ваги і значення.

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту ...	\$ 7.00	4 цаль через 2 шпальту ...	40.00
1 цаль через 2 шпальту ...	10.00	5 цаль через 2 шпальту ...	50.00
2 цаль через 2 шпальту ...	20.00	6 цаль через 2 шпальту ...	60.00
3 цаль через 2 шпальту ...	30.00	7 цаль через 2 шпальту ...	70.00

ОГЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ:

за новим стилем до: 23-го БЕРЕЗНЯ 1983 року

за старим стилем до: 25-го КВІТНЯ 1983 року

Проситися зазначувати на котрі свята

Зголошення святачних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВЮ ОПЛАТОЮ, належно від величчя оголошень, надсилати до:

„СВОБОДА“

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

STI scope travel inc. (201) 371-4004 — 845 Sanford Avenue Newark, N.J. 07106 (15) 376 2755 799 Cedar Road Philadelphia, Pa. (Ukrainian Center)

TOURS TO UKRAINE 14 escorted departures from NYC From: \$1,149.00

“MAGICAL EUROPE” France, Switz., Italy, Yugo., Austria. Air/Hotel/ meals incl. Escort: Uliana BABIUK \$1,699.00 Dept.: JUNE 23, 1983

“ENCHANTED” 2 week tours of France. Air/Hotel incl. Escort: Helen PORYTKO \$749.00 + Tax Dept.: JUNE 30, 1983

VIENNA 1 week tour. Air/Hotel incl. Escort: B. YAMINSKY \$999.00 Dept. SEPT. 7, 1983

GREECE/TURKEY 7 DAY CRUISE Air/Hotel/Meals Escort: Orla KOLANKIWSKY \$1,799.00 Dept.: SEPT. 15, 1983

JAPAN/HONG KONG TAIWAN — 12 days tour: air/hotel incl. (China Option) Escort: Bohdanna CHUMA \$1,250.00 + tax Dept.: SEPT. 18, 1983

DISNEY/FLORIDA 7 day tour Air/Hotel Escort: M. HELBIG \$239.00 Dept.: NOV. 8, 1983

